

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

12. toukokuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2014/C 142/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> EUVL C 135, 5.5.2014	1
---------------	---	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2014/C 142/02	Asia C-628/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Oberlandesgericht Braunschweigin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Rikosoikeudenkäynti International Jet Management GmbH:ta vastaan (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 18 artikla — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltä — Kaupalliset lennot kolmannesta valtiosta jäsenvaltioon — Jäsenvaltion säännöstö, jonka mukaan unionin lentoliikenteen harjoittajien, joilla ei ole kyseisen valtion myöntämää liikennelupaa, on hankittava lupa kutakin kolmannesta valtiosta tulevaa lentoa varten)	2
2014/C 142/03	Asia C-639/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Moottoriajoneuvojen rekisteröinti — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Direktiivi 70/311/ETY — Direktiivi 2007/46/EY — Oikeanpuoleinen ohjaus tiettyssä jäsenvaltiossa — Velvollisuus rekisteröintiä varten siirtää henkilöauton oikealle puolelle asennettu ohjauslaite vasemmalle)	3
2014/C 142/04	Asia C-61/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Liettuan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Moottoriajoneuvojen rekisteröinti — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Direktiivi 70/311/ETY — Direktiivi 2007/46/EY — Oikeanpuoleinen ohjaus tiettyssä jäsenvaltiossa — Velvollisuus rekisteröintiä varten siirtää henkilöauton oikealle puolelle asennettu ohjauslaite vasemmalle)	4

2014/C 142/05	Asia C-139/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 20.3.2014 (Tribunal Supremen (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — Arvopapereiden myyntiä koskevat liiketoimet, joiden seurauksena omistusoikeus kiinteään omaisuuteen siirtyy — Jonkin muun välillisen veron kuin arvonlisäveron kantaminen — SEUT 49 ja SEUT 63 artikla — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne)	5
2014/C 142/06	Asia C-167/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Employment Tribunalin (Newcastle upon Tyne, Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – C. D. v. S. T. (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 92/85/ETY — Toimenpiteet raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä — 8 artikla — Aiottu äiti, joka on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella — Kieltäytyminen myöntämästä hänelle äitiyslomaa — Direktiivi 2006/54/EY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu — 14 artikla — Aiotun äidin epäedullisempi kohtelu äitiysloman myöntämisen osalta)	6
2014/C 142/07	Asia C-363/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Equality Tribunalin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Z v. A Government Department ja the Board of Management of a Community School (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu — Aiottu äiti, joka on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella — Kieltäytyminen myöntämästä hänelle äitiyslomaa tai adoptiolomaa vastaavaa palkallista lomaa — Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltäminen — Aiottu äiti, joka ei voi saada lasta — Vamman olemassaolo — Direktiivien 2006/54 ja 2000/78 pätevyys)	7
2014/C 142/08	Asia C-427/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Oikeudellisen perustan valinta — SEUT 290 ja SEUT 291 artikla — Säädösvallan siirron nojalla annettu toimi ja täytäntöönpanotoimi — Asetus (EU) N:o 528/2012 — 80 artiklan 1 kohta — Biosidivalmisteet — Euroopan kemikaalivirasto — Maksut, jotka komissio vahvistaa)	8
2014/C 142/09	Asia C-271/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 20.3.2014 – Valittajana Rousse Industry ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Tuki, jonka Bulgarian tasavalta on myöntänyt saatavista luopumisen muodossa — Komission päätös, jolla kyseinen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Uuden tuen käsite — Perusteluvelvollisuus)	8
2014/C 142/10	Asia C-19/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sozialgericht Duisburg (Saksa) on esittänyt 16.1.2014 – Ana-Maria Talasca ja Angelina Marita Talasca v. Stadt Kevelaer.	9
2014/C 142/11	Asia C-43/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 27.1.2014 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Asia C-45/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Ítéletábla (Unkari) on esittänyt 27.1.2014 – Rikosoikeudenkäynti István Balázsia ja Dániel Pappia vastaan.	10
2014/C 142/13	Asia C-46/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 28.1.2014 – Jürgen Kaiser v. Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Asia C-51/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 4.2.2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Asia C-52/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 4.2.2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Asia C-58/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.2.2014 – Hauptzollamt Hannover v. Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Asia C-59/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.2.2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Asia C-66/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.2.2014 – Finanzamt Linz v. Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz.	14
2014/C 142/19	Asia C-67/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 10.2.2014 – Jobcenter Berlin Neukölln v. Nazifa Alimanovic ym.	14
2014/C 142/20	Asia C-69/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Sibiu (Romania) on esittänyt 10.2.2014 – Dragoș Constantin Târșia v. Romanian valtio, Ministerul Finanțelor și Economieiin välityksellä ja Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor al județului Sibiu	15
2014/C 142/21	Asia C-72/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 10.2.2014 – X v. Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst.	16
2014/C 142/22	Asia C-74/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausios administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 10.2.2014 – UAB "Eturas" ym. v. Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Asia C-79/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 14.2.2014 – TUIfly GmbH v. Harald Walter	17
2014/C 142/24	Asia C-81/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 17.2.2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Asia C-82/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 17.2.2014 – Agenzia delle Entrate v. Nuova Invincibile.	18
2014/C 142/26	Asia C-83/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.2.2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisija za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Asia C-86/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Espanja) on esittänyt 18.2.2014 – Marta León Medialdea v. Ayuntamiento de Huétor Vega	20
2014/C 142/28	Asia C-89/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 21.2.2014 – A2A S.p.A. v. Agenzia delle Entrate.	20
2014/C 142/29	Asia C-92/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Câmpulung (Romania) on esittänyt 25.2.2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran ja Ilie Tudoran v. SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Asia C-94/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 27.2.2014 – Flight Refund Ltd v. Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Asia C-96/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nîmes (Ranska) on esittänyt 28.2.2014 – Jean-Claude Van Hove v. CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Asia C-97/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.3.2014 – SMK Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal.	23
2014/C 142/33	Asia C-98/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 3.3.2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. v. Unkarin valtio.	24
2014/C 142/34	Asia C-103/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 4.3.2014 – Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB v. Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ja Liettuan valtio.	26

2014/C 142/35	Asia C-106/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 6.3.2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution ja FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie	28
2014/C 142/36	Asia C-111/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 7.3.2014 – "GST – Sarviz AG Germania" v. Direktor	28
Unionin yleinen tuomioistuin		
2014/C 142/37	Asia T-46/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2014 – Faci v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — ESBO/esterilämpöstabilisaattorien markkinat Euroopassa — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden ja asiakkaiden jakaminen sekä luottamuksellisten kaupallisten tietojen vaihto — Näyttö rikkomisen tietystä osasta — Sakot — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvä hallinto — Käsittelyaikojen kohtuullisuus — Oikeasuhteisuus)	30
2014/C 142/38	Asia T-181/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2014 – Reagens v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat pyyntöjä tiettyjen yritysten maksukyvyttömyyden huomioon ottamisesta kartellia koskevassa menettelyssä — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Kolmannen osapuolen taloudellisten etujen suojaan perustuva poikkeus — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaan perustuva poikkeus — Ylivoimainen yleinen etu — Velvollisuus konkreettisen ja tapauskohtaisen vertailun tekemiseen — Asiakirjan antaminen tutustuttavaksi osittain)	30
2014/C 142/39	Asia T-306/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2014 – Yusef v. komissio (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin rajoittavat toimenpiteet — Asetus (EY) N:o 881/2002 — Henkilön varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen sen vuoksi, että hänet on sisällytetty Yhdistyneiden Kansakuntien elimen laatimaan luetteloon — Pakotekomitea — Sisällyttäminen tämän jälkeen asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luetteloon — Komission kieltäytyminen poistamasta kyseistä luetteloon sisällyttämistä — Laiminlyöntikanne — Perusoikeudet — Oikeus tulla kuulluksi, oikeus tehokkaaseen tuomioistuINVALVONTAAN ja oikeus omaisuudensuojaan)	31
2014/C 142/40	Asia T-539/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.3.2014 – Deutsche Bank v. SMHV (Leistung aus Leidenschaft) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Leistung aus Leidenschaft rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Tavaramerkki, joka koostuu mainoslauseesta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yhdenvertainen kohtelu — Perusteluvelvollisuus — Näyttö, joka on esitetty ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa)	32
2014/C 142/41	Asia T-291/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.3.2014 – Deutsche Bank v. SMHV (Passion to Perform) (Yhteisön tavaramerkki — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa on nimetty Euroopan unioni — Sanamerkki Passion to Perform — Tavaramerkki, joka koostuu mainoslauseesta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yhdenvertainen kohtelu)	33
2014/C 142/42	Yhdistetyt asiat T-534/12 ja T-535/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.3.2014 – Still v. SMHV (Fleet Data Services) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset kuviomerkkien Fleet Data Services ja Truck Data Services rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke)	33
2014/C 142/43	Asia T-81/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2014 – FTI Touristik v. SMHV (BigXtra) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin BigXtra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	34
2014/C 142/44	Asia T-46/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2014 – Chrysamed Vertrieb v. SMHV – Chrysal International (Chrysamed) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintiha- kemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	34
2014/C 142/45	Asia T-198/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.2.2014 – Imax v. SMHV – Himax Technologies (IMAX) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	35

2014/C 142/46	Asia T-62/14: Kanne 27.1.2014 – BR IP Holder v. SMHV – Greyleg Investments (HOKEY POKEY). . .	35
2014/C 142/47	Asia T-98/14: Kanne 14.2.2014 – Société Générale v. komissio	36
2014/C 142/48	Asia T-106/14: Kanne 14.2.2014 – Universal Utility International v. SMHV (Greenworld).	37
2014/C 142/49	Asia T-108/14: Kanne 17.2.2014 – Burazer ym. v. Euroopan unioni.	37
2014/C 142/50	Asia T-109/14: Kanne 17.2.2014 – Škugor ym. v. Euroopan unioni	38
2014/C 142/51	Asia T-124/14: Kanne 19.2.2014 – Suomi v. komissio	39
2014/C 142/52	Asia T-125/14: Kanne 14.2.2014 – Gappol Marzena Porczyńska v. SMVH – Gap (ITM) (GAPPol) . . .	40
2014/C 142/53	Asia T-134/14: Kanne 28.2.2014 – Saksa v. komissio.	40
2014/C 142/54	Asia T-141/14: Kanne 28.2.2014 – SolarWorld ym. v. neuvosto.	41
2014/C 142/55	Asia T-142/14: Kanne 28.2.2014 – SolarWorld ym. v. neuvosto.	42
2014/C 142/56	Asia T-160/14: Kanne 28.2.2014 – Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto	43
2014/C 142/57	Asia T-161/14: Kanne 28.2.2014 – Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto	44
2014/C 142/58	Asia T-166/14: Kanne 3.3.2014 – PRS Mediterranean v. SMHV – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Asia T-172/14: Kanne 20.3.2014 – Stahlwerk Bous v. komissio	46
2014/C 142/60	Asia T-173/14: Kanne 20.3.2014 – WeserWind v. komissio	47
2014/C 142/61	Asia T-174/14: Kanne 20.3.2014 – Dieckerhoff Guss v. komissio	47
2014/C 142/62	Asia T-175/14: Kanne 20.3.2014 – Walter Hundhausen v. komissio	48
2014/C 142/63	Asia T-176/14: Kanne 20.3.2014 – Georgsmarienhütte v. komissio	49
2014/C 142/64	Asia T-177/14: Kanne 20.3.2014 – Harz Guss Zorge v. komissio	50
2014/C 142/65	Asia T-178/14: Kanne 20.3.2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss v. komissio	51
2014/C 142/66	Asia T-179/14: Kanne 20.3.2014 – Schmiedewerke Gröditz v. komissio	52
2014/C 142/67	Asia T-183/14: Kanne 20.3.2014 – Schmiedag v. komissio	53
2014/C 142/68	Asia T-186/14: Kanne 21.3.2014 – Atlantic Multipower Germany v. SMHV – Nutrichem Diät + Pharma GmbH (NOxtreme).	53
2014/C 142/69	Asia T-522/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos v. SMHV – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Asia T-142/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2014 – Jinko Solar ym. v. parlamentti ym.	54
2014/C 142/71	Asia T-435/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2014 – Triarii v. komissio	55
2014/C 142/72	Asia T-439/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.2.2014 – Fard ja Sarkandi v. neuvosto . .	55

2014/C 142/73	Asia T-466/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.2.2014 – Hermann Trollius v. ECHA	55
2014/C 142/74	Asia T-505/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2014 – Stichting Sona ja Nao v. komissio	55

Virkamiestuumioistuin

2014/C 142/75	Asia F-8/13: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.3.2014 – CP v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamies — Yksikönpäällikkö — Koeaika — Yksikönpäällikön tehtävissä toimimisen vahvistamatta jättäminen — Siirtäminen muihin kuin johtotehtäviin — Parlamentin sisäiset säännöt)	56
2014/C 142/76	Asia F-32/13: Virkamiestuumioistuimen määräys (kolmas jaosto) 27.2.2014 – Walton v. komissio (Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Eroraha — Irtisanoutuminen, joka on todettu Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiolla — Irtisanoutumispäivän määrittäminen — Oikeusvoima — Nimittävän viranomaisen päätökset, joista on tullut lopullisia, kun niihin ei ole haettu muutosta — Edeltävän hallinnollisen menettelyn noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	56

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2014/C 142/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 135, 5.5.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 129, 28.4.2014

EUVL C 112, 14.4.2014

EUVL C 102, 7.4.2014

EUVL C 93, 29.3.2014

EUVL C 85, 22.3.2014

EUVL C 78, 15.3.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Oberlandesgericht Braunschweigin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Rikosoikeudenkäynti International Jet Management GmbH:ta vastaan

(Asia C-628/11) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 18 artikla — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltö — Kaupalliset lennot kolmannesta valtiosta jäsenvaltioon — Jäsenvaltion säännöstö, jonka mukaan unionin lentoliikenteen harjoittajien, joilla ei ole kyseisen valtion myöntämää liikennelupaa, on hankittava lupa kutakin kolmannesta valtiosta tulevaa lentoa varten)

(2014/C 142/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Braunschweig

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

International Jet Management GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Oberlandesgericht Braunschweig – SEUT 18 artiklan tulkinta – Kaupalliset lennot kolmannesta valtiosta jäsenvaltioon – Jäsenvaltion säännöstö, jonka mukaan lentoliikenteen harjoittajien, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion myöntämää liikennelupaa, on hankittava lupa kutakin kolmannesta valtiosta tulevaa lentoa varten – Yhteisön lentoliikenteen harjoittajalle, joka ei ole noudattanut tätä säännöstöä, määrätty sakko

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 18 artiklaa, jossa vahvistetaan kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon yleinen periaate, sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ensimmäinen jäsenvaltio vaatii lentoliikenteen harjoittajalta, jolla on toisen jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, että tämä hankkii luvan saapua ensimmäisen jäsenvaltion ilmatilaan suorittaakseen ei-säännöllisiä tilauslentoja kolmannesta maasta tuohon ensimmäiseen jäsenvaltioon, vaikka tällaista lupaa ei vaadita lentoliikenteen harjoittajilta, joilla on mainitun ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä liikennelupa.
- 2) SEUT 18 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä ensimmäisen jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan lentoliikenteen harjoittajan, jolla on toisen jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, on sillä uhalla, että säännöstön noudattamatta jättämisestä määrätään sakkoa, hankittava lupa saapua ensimmäisen jäsenvaltion ilmatilaan suorittaakseen ei-säännöllisiä tilauslentoja kolmannesta maasta tuohon ensimmäiseen jäsenvaltioon, vaikka tällaista lupaa ei vaadita lentoliikenteen harjoittajilta, joilla on mainitun ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, ja jonka mukaan kyseisen luvan myöntäminen edellyttää sellaisen ilmoituksen esittämistä, jolla todistetaan, että lentoliikenteen harjoittajat, joilla on tuon ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, eivät ole käytettävissä suorittamaan kyseisiä lentoja tai eivät voi suorittaa niitä.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 17.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta
(Asia C-639/11) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Moottoriajoneuvojen rekisteröinti — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Direktiivi 70/311/ETY — Direktiivi 2007/46/EY — Oikeanpuoleinen ohjaus tietyssä jäsenvaltiossa — Velvollisuus rekisteröintiä varten siirtää henkilöauton oikealle puolelle asennettu ohjauslaite vasemmalle)

(2014/C 142/03)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms, G. Zavvos ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja R. Krasuckaitė)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 34 artiklan, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 8.6.1970 annetun neuvoston direktiivin 70/311/ETY (EYVL L 133, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna, 2 a artiklan ja puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY (EUVL L 263, s. 1) 4 artiklan 3 kohdan rikkominen – Jäsenvaltion säännöstö, jossa kielletään sellaisten ajoneuvojen rekisteröinti, joissa ohjauslaitteet ovat oikealla

Tuomiolauselma

- 1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 8.6.1970 annetun neuvoston direktiivin 70/311/ETY 2 a artiklan, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY (puitedirektiivi) 4 artiklan 3 kohdan sekä SEUT 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut sellaisten uusien tai aiemmin toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen henkilöautojen, joiden ohjauslaite on oikealla, alueellaan rekisteröimisen ennakoedellytykseksi sen, että ohjauspyörä siirretään vasemmalle puolelle.
- 2) Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Liettuan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 10.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Liettuan tasavalta**(Asia C-61/12) ⁽¹⁾****(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Moottoriajoneuvojen rekisteröinti — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Direktiivi 70/311/ETY — Direktiivi 2007/46/EY — Oikeanpuoleinen ohjaus tietyssä jäsenvaltiossa — Velvollisuus rekisteröintiä varten siirtää henkilöauton oikealle puolelle asennettu ohjauslaite vasemmalle)**

(2014/C 142/04)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Steiblytė, G. Wilms ja G. Zavvos)

Vastaaja: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja R. Krasuckaitė)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Viron tasavalta (asiamies: M. Linntam), Latvian tasavalta (asiamiehet: I. Kalniņš ja A. Nikolajeva) ja Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – SEUT 34 artiklan, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 8.6.1970 annetun neuvoston direktiivin 70/311/ETY (EYVL L 133, s. 10) 2 a artiklan ja puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY (puitedirektiivi) (EUVL L 263, s. 1) 4 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättäminen – Kansallinen lainsäädäntö, jossa ei sallita sellaisten uusien henkilöautojen rekisteröimistä, joiden ohjauspyörä on oikealla puolella, vaikka ajoneuvot olisivat puitedirektiivissä ja erityisissä direktiiveissä säädettyjen edellytysten mukaisia – Kieltäytyminen rekisteröimästä sellaisia uusia henkilöautoja, joiden ohjauspyörä on oikealla puolella ja jotka on rekisteröity aiemmin toisessa jäsenvaltiossa

Tuomiolauselma

- 1) Liettuan tasavalta ei ole noudattanut moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 8.6.1970 annetun neuvoston direktiivin 70/311/ETY 2 a artiklan, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY (puitedirektiivi) 4 artiklan 3 kohdan sekä SEUT 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on estänyt sellaisten henkilöautojen rekisteröimisen, joiden ohjauspyörä on asennettu oikealle puolelle, ja/tai asettanut sellaisten uusien tai aiemmin toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen henkilöautojen, joiden ohjauslaite on oikealla, rekisteröimisen ennakkoedellytykseksi sen, että ohjauspyörä siirretään vasemmalle puolelle.
- 2) Liettuan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Viron tasavalta, Latvian tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 21.4.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 20.3.2014 (Tribunal Supremon (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña

(Asia C-139/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — Arvopapereiden myyntiä koskevat liiketoimet, joiden seurauksena omistusoikeus kiinteään omaisuuteen siirtyy — Jonkin muun välillisen veron kuin arvonlisäveron kantaminen — SEUT 49 ja SEUT 63 artikla — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne)

(2014/C 142/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Vastapuoli: Generalidad de Cataluña

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunal Supremo – Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan B kohdan d alakohdan tulkinta – 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettuja arvopapereita koskevien liiketoimien vapauttaminen – Poikkeus – Arvopapereiden myyntiä koskevat liiketoimet, joiden seurauksena omistusoikeus kiinteään omaisuuteen siirtyy – Kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla sellaisen yhtiön yhtiöpääoman enemmistön hankkimisesta, jonka varat muodostuvat pääasiallisesti kiinteistöistä, kannetaan jokin muu välillinen vero kuin arvonlisävero

Tuomiolauselmä

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annettua kuudetta neuvoston direktiiviä 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, on tulkittava siten, että se ei ole esteenä arvopaperimarkkinoista 28.7.1988 annetun lain 24/1988 (Ley 24/1988 del Mercado de Valores), sellaisena kuin se on muutettuna luonnollisten henkilöiden tuloverosta 6.6.1991 annetulla lailla 18/1991 (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), 108 §:n kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jonka nojalla sellaisen yhtiön yhtiöpääoman enemmistön hankkimisesta, jonka varat muodostuvat pääasiallisesti kiinteistöistä, kannetaan jokin muu välillinen vero kuin arvonlisävero, kuten pääasiassa kyseessä olevan kaltainen vero.

⁽¹⁾ EUVL C 174, 16.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Employment Tribunalin (Newcastle upon Tyne, Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – C. D. v. S. T.

(Asia C-167/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 92/85/ETY — Toimenpiteet raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä — 8 artikla — Aiottu äiti, joka on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella — Kieltäytyminen myöntämästä hänelle äitiyslomaa — Direktiivi 2006/54/EY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu — 14 artikla — Aiotun äidin epäedullisempi kohtelu äitiysloman myöntämisen osalta)

(2014/C 142/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Employment Tribunal (Newcastle upon Tyne)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C. D.

Vastaaja: S. T.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Employment Tribunal (Newcastle upon Tyne) – Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan c alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinta – Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23) 14 artiklan ja 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 2 kohdan c alakohdan tulkinta – Direktiivissä 92/85/ETY tarkoitettu naisen raskauteen tai äitiyslomaan liittyvän epäedullisen kohtelun kieltäminen – Soveltamisala – Ei-biologinen äiti, joka on turvautunut sijaissynnytykseen – Oikeus äitiyslomaan

Tuomiolauselma

- 1) Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/85/ETY (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) on tulkittava siten, että jäsenvaltiot eivät ole velvollisia myöntämään kyseisen direktiivin 8 artiklan nojalla oikeutta äitiyslomaan työntekijälle, joka aiottuna äitinä on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella, silloinkaan, kun hän saattaa imettää tätä lasta syntymän jälkeen tai imettää tätä lasta.
- 2) Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 14 artiklaa, kun se luetaan yhdessä kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 2 kohdan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että kyse ei ole sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä, kun työnantaja kieltäytyy myöntämästä äitiyslomaa aiotulle äidille, joka on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 (Equality Tribunalin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Z v. A Government Department ja the Board of Management of a Community School

(Asia C-363/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Mies- ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu — Aiottu äiti, joka on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella — Kieltäytyminen myöntämästä hänelle äitiyslomaa tai adoptiolomaa vastaavaa palkallista lomaa — Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltäminen — Aiottu äiti, joka ei voi saada lasta — Vamman olemassaolo — Direktiivien 2006/54 ja 2000/78 pätevyys)

(2014/C 142/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Equality Tribunal

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Z

Vastaja: A Government Department ja the Board of Management of a Community School

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Equality Tribunal (Irlanti) – Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23) 4 ja 14 artiklan tulkinta – Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan tulkinta – Lapsen biologinen äiti, joka on turvautunut sijaissynnytykseen – Henkilö, joka fyysisen vamman vuoksi ei kykene synnyttämään lasta – Oikeus äitiyslomaan

Tuomiolauselma

- 1) Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/54/EY ja erityisesti sen 4 ja 14 artiklaa on tulkittava siten, että kyse ei ole sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä, kun naispuoliselle työntekijälle, joka aiottuna äitinä on saanut lapsen sijaissynnytystä koskevan sopimuksen perusteella, kieltäydytään myöntämästä äitiyslomaa vastaavaa palkallista lomaa.

Tällaisen aiotun äidin tilanne siltä osin kuin kyse on adoptioloman myöntämisestä ei kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

- 2) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY on tulkittava siten, että kyse ei ole vammaisuuteen perustuvasta syrjinnästä, kun naispuoliselle työntekijälle, joka ei voi saada lasta ja joka on turvautunut sijaissynnytystä koskevaan sopimukseen, kieltäydytään myöntämästä äitiyslomaa tai adoptiolomaa vastaavaa palkallista lomaa.

Kyseisen direktiivin pätevyyttä ei voida arvioida vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen perusteella, mutta direktiiviä on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista kyseisen yleissopimuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 13.10.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.3.2014 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-427/12) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Oikeudellisen perustan valinta — SEUT 290 ja SEUT 291 artikla — Säädösvallan siirron nojalla annettu toimi ja täytäntöönpanotoimi — Asetus (EU) N:o 528/2012 — 80 artiklan 1 kohta — Biosidivalmisteet — Euroopan kemikaalivirasto — Maksut, jotka komissio vahvistaa)

(2014/C 142/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Smulders, C. Zadra ja E. Manhaeve)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio ja A. Troupiotis) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet M. Moore ja I. Šulce)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajien vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, E. Ruffer ja D. Hadroušek), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: V. Pasternak Jørgensen ja C. Thorning), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues, D. Colas ja N. Rouam), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja M. Noort), Suomen tasavalta (asiamiehet: H. Leppo ja J. Leppo) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Murrell ja M. Holt, avustajanaan barrister B. Kennelly)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne – Biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 (EUVL L 167, s. 1) 80 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä säädetään sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joilla vahvistetaan Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA) suoritettavat maksut, SEUT 291 artiklan mukaisella täytäntöönpanotoimella eikä SEUT 290 artiklan mukaisella delegoidulla toimella – Oikeudellisen perustan valitseminen – Sen sääntelyvallan antaminen, jonka unionin lainsäätäjä voi antaa komissiolle

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Suomen tasavalta sekä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 20.3.2014 – Valittajana Rousse Industry ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Tuki, jonka Bulgarian tasavalta on myöntänyt saatavista luopumisen muodossa — Komission päätös, jolla kyseinen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Uuden tuen käsite — Perusteluvelvollisuus)

(2014/C 142/09)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Valittaja: Rousse Industry (edustajat: advokat A Angelov ja advokat S Panov)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Urraca Caviedes ja D. Stefanov)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-489/11, Rouse Industry vastaan komissio, 20.3.2013 antamasta tuomiosta, jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi kantajan nostaman kanteen, jolla vaadittiin valtiontuesta N:o SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09), jonka Bulgaria on toteuttanut Rouse Industryn hyväksi, 13.7.2011 annetun komission päätöksen 2012/06/EU (EUVL 2012, L 320, s. 27) osittaista kumoamista – Valtiontuki saatavista luopumisen muodossa – Päätös, jolla kyseinen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin – Menettelysääntöjen rikkominen, millä loukataan kantajan oikeuksia – Unionin yleinen tuomioistuin loukkaa unionin oikeutta

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Rouse Industry AD veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sozialgericht Duisburg (Saksa) on esittänyt 16.1.2014 – Ana-Maria Talasca ja Angelina Marita Talasca v. Stadt Kevelaer

(Asia C-19/14)

(2014/C 142/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sozialgericht Duisburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ana-Maria Talasca ja Angelina Marita Talasca

Vastaaja: Stadt Kevelaer

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko SGB II:n 7 §:n 1 momentin toinen virke yhteensoeveltuva Euroopan yhteisöjen oikeuden kanssa?
- b) Jos se ei ole, onko Saksan liittotasavallan muutettava oikeudellista tilannetta vai aiheutuuko tästä välittömästi toinen oikeudellinen tilanne ja jos aiheutuu, mikä?
- c) Pysykö SGB II:n 7 artiklan 1 kohdan toinen virke voimassa Saksan liittotasavallan elinten suorittamaan (mahdollisesti) välttämättömään lainmuutokseen asti?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 27.1.2014 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-43/14)

(2014/C 142/11)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Vastapuoli: Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ 10 artiklaa tulkittava siten, että se estää kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamisen, joiden nojalla päästöoikeuksien maksuttomasta jakamisesta on kannettava lahjavero asianomaisen ajanjakson aikana?

⁽¹⁾ EUVL L 275, s. 32.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Ítéltábla (Unkari) on esittänyt 27.1.2014 –
Rikosoikeudenkäynti István Balázsia ja Dániel Pappia vastaan**

(Asia C-45/14)

(2014/C 142/12)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Ítéltábla

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

István Balázs ja Dániel Papp

Muu osapuoli: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Ennakkoratkaisukysymykset

Euroopan unionin tuomioistuimelta pyydetään ennakkoratkaisua kysymykseen siitä, onko Unkarin rikosprosessilain 2 §:ssä tarkoitetun lainmukaisen syytteen säänteleminen tai sääntelemättä jättäminen

1. vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua ”oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen”?
2. vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 14 artiklan 7 kappaleessa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen seitsemännän lisäpöytäkirjan 4 artiklan 1 kappaleessa ja tarkoitettua ”kieltoa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta”?
3. vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 54 artiklassa tarkoitettua ”oikeuksien väärinkäytön kieltoa”?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 28.1.2014 – Jürgen
Kaiser v. Condor Flugdienst GmbH**

(Asia C-46/14)

(2014/C 142/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jürgen Kaiser

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko lentoliikenteen harjoittajan voidakseen vedota asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdan vastuuvapausmahdollisuuteen esitettävä ja osoitettava, että se on toteuttanut kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet, jotta vältettäisiin poikkeuksellisen olosuhteen odotettavissa olevat seuraukset peruutuksen tai pitkäkestoisen viivästyksen muodossa, tai että se ei voinut toteuttaa tällaisia kohtuudella edellytettäviä toimenpiteitä?

- ⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 4.2.2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Asia C-51/14)

(2014/C 142/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Vastapuoli: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Säädetäänkö asetuksen (ETY) N:o 1998/78⁽¹⁾ 14 artiklan 3 kohdassa varastointikustannusten korvaamisen osalta tyhjentävästi sokerin korvaamisesta ja eikö tässä säännöksessä edellytetä sitä, että korvattavan sokerin pitää olla toisen saman jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen valmistajan tuottamaa?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Edellytetäänkö asetuksen (ETY) N:o 1998/78 14 artiklan 3 kohdassa varastointikustannusten korvauksen suorittamiseksi sitä, että korvattava C-sokeri "vaihdetaan fyysisesti" sokerinvalmistajan tiloissa?
- 3) Jos asetuksen (ETY) N:o 2670/81⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohtaa sovelletaan sokerin korvaukseen: edellytetäänkö asetuksen (ETY) N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdassa varastointikustannusten korvauksen suorittamiseksi sitä, että korvattava C-sokeri "korvataan fyysisesti" sokerinvalmistajan tiloissa?
- 4) Toissijaisesti: Onko asetuksen (ETY) N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan säännös pätemätön siltä osin kuin siinä edellytetään, että korvattava sokeri on "toisen saman jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen tuottajan tuottamaa"?

⁽¹⁾ Sokerialan varastointikustannusten korvausjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18.8.1978 annettu komission asetus (ETY) N:o 1997/78 (EYVL L 231, s. 5).

⁽²⁾ Kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14.9.1981 annettu komission asetus (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 4.2.2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Asia C-52/14)

(2014/C 142/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Vastapuoli: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko vanhentumisen keskeytymisen kannalta asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen se viranomainen, joka on toimivaltainen tutkimuksen tai menettelyn osalta, riippumatta siitä, onko se myöntänyt rahoitusvarat? Onko tutkimuksia tai menettelyjä koskevien toimenpiteiden kohdistuttava hallinto-oikeudelliseen toimenpiteeseen tai seuraamuksen määräämiseen?
- 2) Voiko asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu ”asianomainen henkilö” olla myös yrityksen työntekijä, jota on kuultu todistajana?
- 3) Onko ”tiedoksi annetun tutkimusta tai menettelyä koskevan toimenpiteen” (asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta) kohteena oltava konkreettiset virheet, joita sokerinvalmistaja on tehnyt sokerintuotannon kirjaamisessa (tosiseikasto) ja joita normaalisti arvioidaan tai jotka normaalisti todetaan vasta sääntöjenmukaisesti suoritettuna markkinajärjestelyyn liittyvän tarkastuksen yhteydessä? Voiko myös tarkastuksen päättävä tai tarkastustulosta tulkitseva loppuselvitys, jossa ei esitetä lisäkysymyksiä tietyistä tosiseikastoista, olla tiedoksi annettu ”tutkimusta koskeva toimenpide”?
- 4) Edellyttääkö asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen ”toistuvien väärinkäytösten” käsite sitä, että väärinkäytöksiksi todetut toimenpiteet tai laiminlyönnit ovat tiiviissä ajallisessa yhteydessä, jotta niitä voidaan pitää vielä ”toistuvina”? Jos tähän vastataan myöntävästi: Menetetäänkö tämä tiivis ajallinen yhteys muun muassa silloin, jos väärinkäyttö tapahtuu sokerimäärän kirjaamisen yhteydessä yhden sokerin markkinointivuoden aikana vain kerran ja toistuu vasta seuraavana tai jonain myöhempanä sokerin markkinointivuonna?
- 5) Voiko asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu toistuminen päättyä siihen, että toimivaltainen viranomainen, joka on tiennyt tilanteen monimutkaisuuden, ei ole mahdollisesti tarkastanut yritystä säännöllisesti tai huolellisesti?
- 6) Milloin alkaa asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kahdeksan vuoden kaksinkertainen vanhentumisaika, kun kyseessä ovat jatkuvat tai toistuvat väärinkäytökset? Alkaako tämä vanhentumisaika kulua jokaisen väärinkäytöksenä pidettävän toimenpiteen päättyessä (asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta) vai viimeisen toistuneen toimenpiteen päättyessä (asetuksen 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)?
- 7) Voiko asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kahdeksan vuoden kaksinkertainen vanhentumisaika keskeytyä toimivaltaisen viranomaisen tutkimusta tai menettelyä koskevan toimenpiteen johdosta?
- 8) Onko tukien arviointiin vaikuttavien eri tosiseikastojen yhteydessä määritettävä asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan säännöksen mukaan laskettavat vanhentumisajat erikseen kunkin tosiseikaston (väärinkäytöksen) osalta?
- 9) Riippuuko asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuna kaksinkertaisen vanhentumisajan kulku siitä, tiesivätkö viranomaiset väärinkäytöksestä?

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.2.2014 – Hauptzollamt Hannover v. Amazon EU Sàrl

(Asia C-58/14)

(2014/C 142/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Vastaaja ja Revision-menettelyn valittaja: Hauptzollamt Hannover

Kantaja ja Revision-menettelyn vastapuoli: Amazon EU Sàrl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhdistetyn nimikkeistön⁽¹⁾ alanimikkeen 8543 7010 tavarankuvaus ymmärrettävä siten, että kyseiseen alanimikkeeseen on luokiteltava vain sellaiset laitteet, joissa on pelkästään kääntämis- tai sanakirjatoiminnot?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8543 7010 luokiteltava myös laitteet, joiden osalta kääntämis- tai sanakirjatoiminnot ovat toissijaisia niiden päätoimintoon (tässä tapauksessa lukutoiminto) nähden?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 5.10.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 861/2010 (EUVL L 284, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.2.2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-59/14)

(2014/C 142/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttääkö asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vanhentumisaajan kulumisen alkamiseksi tarvittava ja asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa määritelty väärinkäyttö tapauksessa, jossa yhteisön säännöksen tai määräyksen rikkominen havaittiin vasta vahingon tapahduttua, taloudellisen toimijan teon tai laiminlyönnin lisäksi sitä, että unionin yleiselle talousarviolle tai unionin hoidossa oleville talousarvioille on aiheutunut vahinko, jolloin vanhentumisaika alkaa kulua vasta vahingon tapahtumisesta, vai alkaako vanhentumisaika kulua vahingon tapahtumisajankohdasta riippumatta jo taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä, joka merkitsee yhteisön säännöksen tai määräyksen rikkomista?

- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että vanhentumisaika alkaa kulua vasta vahingon tapahtumisesta, onko – lopullisesti myönnetyn vientituen takaisinperinnän yhteydessä – kyseessä asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vahinko jo silloin, kun viejälle on maksettu asetuksen (ETY) N:o 565/80 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vientitukea vastaava määrä mutta asetuksen (ETY) N:o 565/80 6 artiklassa tarkoitettua vakuutta ei ole vielä vapautettu, vai onko kyseessä vahinko vasta vakuuden vapauttamisen tai vientituen lopullisen myöntämisen ajankohtana?

(¹) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.2.2014 – Finanzamt Linz v. Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Asia C-66/14)

(2014/C 142/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Linz

Vastapuoli: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz (aiemmin Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz)

Muut osapuolet: IFN-Holding AG ja IFN Beteiligungs GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 107 artikla (entinen EY 87 artikla), luettuna yhdessä SEUT 108 artiklan 3 kohdan (entinen EY 88 artiklan 3 kohta) kanssa, esteenä kansalliselle toimenpiteelle, jonka mukaan konserniverotuksessa on tehtävä kotimaisen osakkuuden hankinnan perusteella – veron perustetta ja siten verorasitetta pienentävä – liikearvon poisto, vaikka vastaavaa liikearvon poistoa ei voida tehdä, jos osakkuus hankitaan muissa tulo- ja yhteisöverotukseen liittyvissä tilanteissa?
- 2) Onko SEUT 49 artikla (entinen EY 43 artikla), luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan (entinen EY 48 artikla) kanssa, esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan konserniverotuksessa on tehtävä kotimaisen osakkuuden hankinnan perusteella liikearvon poisto, vaikka vastaavaa liikearvon poistoa ei voida tehdä, jos osakkuus hankitaan ulkomaisesta yhteisöstä (erityisesti kun yhteisön kotipaikka sijaitsee toisessa unionin jäsenvaltiossa)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 10.2.2014 – Jobcenter Berlin Neukölln v. Nazifa Alimanovic ym.

(Asia C-67/14)

(2014/C 142/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Vastaaja ja Revision-menettelyn valittaja: Jobcenter Berlin Neukölln

Kantajat ja Revision-menettelyn vastapuolet: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic ja Valentino Alimanovic

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽¹⁾ 4 artiklassa säädettyä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta – kyseisen asetuksen 70 artiklan 4 kohdassa säädettyä etuuksien vientiä koskevaa kieltä lukuun ottamatta – myös kyseisen asetuksen 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin maksuihin perustumattomiin rahaetuksiin?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko asetuksen (EY) N:o 883/2004 4 artiklassa säädettyä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta rajoittaa – ja mahdollisesti missä määrin – kansallisen lainsäädännön säännöksillä, joilla pannaan täytäntöön direktiivin 2004/38/EY⁽²⁾ 24 artiklan 2 kohta ja joiden mukaan oikeutta tällaisiin etuuksiin ei poikkeuksetta ole, jos unionin kansalaisella on pelkästään työn hakemiseen perustuva oleskeluoikeus kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa?
- 3) Onko SEUT 45 artiklan 2 kohta, luettuna yhdessä SEUT 18 artiklan kanssa, esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jonka nojalla työnhakijan liikkumisvapautteen vetoavilta unionin kansalaisilta evätään poikkeuksetta sosiaalietuus, jonka tarkoituksena on turvata toimeentulo ja helpottaa samalla työmarkkinoille pääsyä, ainoastaan työnhakua varten myönnetyn oleskeluoikeuden ajalta, vaikka hakijalla on yhteys vastaanottavaan jäsenvaltioon?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Sibiu (Romania) on esittänyt 10.2.2014 – Dragoș Constantin Târșia v. Romanian valtio, Ministerul Finanțelor și Economiei välityksellä ja Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor al județului Sibiu

(Asia C-69/14)

(2014/C 142/20)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Sibiu

Pääasian asianosaiset

Purkamishakemuksen esittäjä: Dragoș Constantin Târșia

Vastaajat: Romanian valtio, Ministerul Finanțelor și Economiei välityksellä ja Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor al județului Sibiu

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17, 20, 21 ja 47 artiklaa, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 110 artiklaa sekä [unionin] oikeudessa ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettua oikeusvarmuuden periaatetta tulkita siten, että ne ovat esteenä lain nro 554/2004 21 §:n 2 momentin kaltaiselle lainsäädännölle, jossa säädetään mahdollisuudesta hakea yksinomaan hallintolainkäyttöä koskevien kansallisten tuomioistuinratkaisujen purkamista, jos [unionin] oikeuden ensisijaisuuden periaatetta on loukattu, mutta jossa ei sallita hallintolainkäytön ulkopuolella (siviilioikeus, rikosasiat) annettujen kansallisten tuomioistuinratkaisujen purkamista, jos tällaisilla päätöksillä loukataan mainittua [unionin] oikeuden ensisijaisuuden periaatetta?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 10.2.2014 –
X v. Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst**

(Asia C-72/14)

(2014/C 142/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X

Vastapuoli: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt asiassa Fitzwilliam⁽¹⁾ antamassaan tuomiossa, että E101-todistus, jonka on antanut jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, sitoo muiden jäsenvaltioiden sosiaaliturvalaitoksia, vaikka tämän todistuksen sisältö saattaisi olla virheellinen. Onko tätä päätöstä sovellettava myös nyt esillä olevan kaltaisiin tapauksiin, joissa ei sovelleta asetuksen⁽²⁾ toimivaltaisen viranomaisen määräytymistä koskevia sääntöjä?
- 2) Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, ettei toimivaltaisen viranomaisen tarkoituksena ollut antaa E101-todistusta vaan se oli hallinnollisista syistä tietoisesti ja tarkoituksellisesti käyttänyt asiakirjoja, jotka vastasivat muodoltaan ja sisällöltään E101-todistuksia, ja valittaja oli uskonut ja hän oli kohtuudella voinut uskoa siihen, että hän oli saanut tällaisen todistuksen?

⁽¹⁾ Asia C-202/97, FTS, tuomio 10.2.2000 (Kok., s. I-883).

⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
10.2.2014 – UAB "Eturas" ym. v. Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba**

(Asia C-74/14)

(2014/C 142/22)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittajat: UAB "Eturas" ym.

Vastapuoli: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Kolmannet, joiden etua asia koskee: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tilanteessa, jossa talouden toimijat käyttävät käsiteltävässä asiassa kuvatun kaltaista yhteistä tietokoneistettua tietojärjestelmää ja jossa kilpailuneuvosto on osoittanut, että kyseisessä järjestelmässä on otettu käyttöön alennusten rajoittamista koskeva järjestelmäilmoitus ja syötettävää alennusmäärää koskeva tekninen rajoitus, voidaan olettaa, että kyseiset talouden toimijat olivat tai niiden täytyi olla tietoisia tietokoneistetussa tietojärjestelmässä käyttöön otetusta järjestelmäilmoituksesta ja että ne antoivat hiljaisen suostumuksensa hinnanalennusten rajoittamiselle, kun ne eivät vastustaneet tällaisen rajoituksen soveltamista, minkä vuoksi niiden voidaan katsoa osallistuneen SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä tekijöitä olisi otettava huomioon määritettäessä, ovatko yhteistä tietokoneistettua tietojärjestelmää käyttävät talouden toimijat pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa osallistuneet SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 14.2.2014 – TUIfly GmbH v. Harald Walter

(Asia C-79/14)

(2014/C 142/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastaaja: TUIfly GmbH

Vastapuoli ja kantaja: Harald Walter

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 7 artiklaa tulkittava siten, että asetusta sovelletaan myös lennon aikaistamiseen, josta ei ilmoitettu ja jonka seurauksena lentomatkustajat eivät voi käyttää lentoa?
- 2) Onko asetusta tulkittava niin, ettei viivästymisen syy ole ratkaiseva, 5 artiklaa lukuun ottamatta?
- 3) Vaarantuuko asetuksen tavoite eli ajanmenetyksestä aiheutuvien vahinkojen korvaaminen myös, kun lentomatkustaja saapuisi aikaisemmin ja kyseessä on lentoa edeltävä ajanjärjestely?
- 4) Johtaako lennon aikaistamisesta ilmoittamatta jättäminen, jonka seurauksena lomanviettopaikkaan saavuttiin suunniteltua myöhemmin, asetuksen soveltamiseen?
- 5) Onko asetuksen tavoitteena korkeatasoinen suoja sillä seurauksella, että lentomatkustajan ajanjärjestelyä suojataan rajoituksilta? Päteekö tämä myös aikaistamiseen?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 17.2.2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Asia C-81/14)

(2014/C 142/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Nannoka Vulcanus Industries BV

Vastapuoli: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Seuraako (orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11.3.1999 annetun neuvoston) direktiivin 1999/13/EY ⁽¹⁾ liitteestä II B, että sellaisten laitosten toiminnanharjoittajalle, joiden tuotteen kiintoainepitoisuuden voidaan olettaa pysyvän muuttumattomana ja jota käytetään päästövähennysten vertailukohteen määrittämiseksi, on myönnettävä lisäaikaa omien päästöjen vähennysohjelmiensa toimeenpanemiseksi mainitussa liitteessä vahvistetusta aikataulusta poiketen, jos vähän liuotinta sisältävien tai liuotinta sisältämättömien korvaavien aineiden kehitys on yhä meneillään?

Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä:

- 2) Onko direktiivin 1999/13/EY liitteessä II B tarkoitetun vähentämisohjelman toimeenpanemista varten myönnettävän lisäajan edellytyksenä laitoksen toiminnanharjoittajan tietty toiminta tai toimivaltaisen viranomaisen lupa?
- 3) Minkä edellytysten perusteella direktiivin 1999/13/EY liitteessä II B tarkoitetun lisäajan pituus voidaan määritellä?

⁽¹⁾ EYVL L 85, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 17.2.2014 – Agenzia delle Entrate v. Nuova Invincibile

(Asia C-82/14)

(2014/C 142/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte Suprema di Cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agenzia delle Entrate

Vastaaja: Nuova Invincibile

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluuko [lain 289/2002 9 §:n 17 momentissa säädetyn veroarmahduksen, joka koskee kauan sitten päättyneitä verokausia ja jolla pyritään korvaamaan tietyssä määrin luonnonkatastrofeista kärsineiden vahinkoja, kaltainen] toimenpide, jolla vaikutetaan arvonnäköveron soveltamisen jälkeen kannettuihin (tai kannettaviin) kokonaismääriin, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-132/06 17.7.2008 antaman tuomion taustalla olevan kiellon piiriin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.2.2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Asia C-83/14)

(2014/C 142/26)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Vastaaja: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Muut osapuolet: Anelia Nikolova ja Darzhavna komisia za energiyno i vodno regulirane

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/43/EY ⁽¹⁾ ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa käytettyä etnisen alkuperän käsitettä tulkittava siten, että se kattaa romanialkuperää olevista Bulgarian kansalaisista koostuvan kiinteän ryhmän, kuten Dupnitsan kaupungin Gizdova mahalán kaupunginosassa asuvan ryhmän?
- 2) Voidaanko direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vertailukelpoisen tilanteen käsitettä soveltaa käsiteltävään asiaan, joka koskee sähkömittarien asentamista kuudesta seitsemään metrin korkeudelle romanikaupunginosissa, kun ne asennetaan yleensä alle kahden metrin korkeudelle muissa kaupunginosissa, joissa ei ole kiinteää romanasutusta?
- 3) Onko direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sähkömittarien asentaminen kuudesta seitsemään metrin korkeudelle romanikaupunginosissa merkitsee romanialkuperää olevan väestön epäsuotuisampaa kohtelua muuta etnistä alkuperää olevaan väestöön nähden?
- 4) Jos kyseessä on epäsuotuisampi kohtelu, onko edellä mainittua säännöstä siinä tapauksessa tulkittava siten, että tämä kohtelu perustuu pääasian mukaisessa tilanteessa kokonaan tai osittain siihen, että se kohdistuu romanien etniseen ryhmään?
- 5) Ovatko direktiivin 2000/43 mukaan sallittuja kansalliset säännökset, kuten syrjinnän torjuntaa koskevan lain (Zakon za zashtita ot diskriminatsia, jäljempänä ZZD) täydentävien säännösten 1 §:n 7 momentti, jonka mukaan jokainen toimi, toiminta tai laiminlyönti, joka loukkaa välittömästi tai välillisesti oikeuksia tai oikeutettuja intressejä, on epäsuotuisaa kohtelua?
- 6) Voidaanko direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua näennäisesti puolueettoman käytännön käsitettä soveltaa CEZ Razpredelenie Bulgaria AD:n menettelyyn, jossa sähkömittareita asennetaan kuudesta seitsemään metrin korkeudelle? Miten näennäisyyden käsitettä on tulkittava? Onko sitä tulkittava siten, että käytäntö on ilmeisesti puolueeton, vai siten, että se vaikuttaa puolueettomalta vain ensi näkemältä eli on puolueettomalta vaikuttava?
- 7) Edellyttääkö direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua välillisen syrjinnän olemassaolo sitä, että puolueeton käytäntö saattaa henkilöt näiden rodun tai etnisen alkuperän perusteella erityisen epäedulliseen asemaan, vai riittääkö, että tämä käytäntö aiheuttaa haittaa vain tiettyä etnistä alkuperää oleville henkilöille? Onko tässä yhteydessä direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan sallittu ZZD:n 4 §:n 3 momentin kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan välillisenä syrjintänä pidetään sitä, että henkilö saatetaan epäedulliseen asemaan 1 momentin mukaisten ominaisuuksien (myös etnisen alkuperän) perusteella?
- 8) Miten on tulkittava direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista erityisen epäedulliseen asemaan saattamisen käsitettä? Vastaako se direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa käytettyä epäsuotuisamman kohtelun käsitettä vai käsittääkö se vain erityisen huomattavia, ilmeisiä ja vakavia eriarvoisen kohtelun tapauksia? Onko käsiteltävässä asiassa kuvatussa käytännössä kyse erityisen epäedullisesta asemasta? Jos kyseessä ei ole erityisen huomattava, ilmeinen ja vakava epäedulliseen asemaan saattamisen tapaus, voidaanko tämän perusteella katsoa, ettei kyseessä ole välillinen syrjintä (tutkimatta, onko kyseessä oleva käytäntö perusteltu, asianmukainen ja tarpeellinen oikeutetun tavoitteen saavuttamiseksi)?
- 9) Ovatko direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaan sallittuja ZZD:n 4 §:n 2 ja 3 momentin kaltaiset kansalliset säännökset, joiden mukaan välittömän syrjinnän olemassaolo edellyttää epäedullisempaa kohtelua ja välillisen syrjinnän olemassaolo saattamista epäedulliseen asemaan mutta joissa ei tehdä eroa epäsuotuisan kohtelun vakavuusasteiden perusteella, kuten direktiivissä?
- 10) Onko direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että kyseessä oleva CEZ Razpredelenie Bulgaria AD:n käytäntö on puolueettomasti perusteltavissa sähköverkon turvallisuuden varmistamisen ja sähkönkulutuksen asianmukaisen mittaamisen kannalta? Onko tämä käytäntö asianmukainen myös, kun otetaan huomioon vastaajan velvollisuus järjestää kuluttajille mahdollisuus tarkastaa sähkömittarin lukema? Onko tämä käytäntö tarpeen, kun tiedotusvälineissä esitettyjen tietojen perusteella on käytettävissä muita teknisesti ja taloudellisesti mahdollisia keinoja sähkömittareiden turvallisuuden varmistamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 180, s. 22.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Espanja) on esittänyt 18.2.2014
– Marta León Medialdea v. Ayuntamiento de Huétor Vega**

(Asia C-86/14)

(2014/C 142/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Marta León Medialdea

Vastaaja: Ayuntamiento de Huétor Vega (Huétor Vegan kunta)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella palvelussuhteessa oleva muu kuin vakituinen työntekijä[,] sellaisena kuin miksi se on lainsäädännössä ja oikeuskäytännössä muovautunut, direktiivin 1999/70/EY ⁽¹⁾ määritelmän mukainen määräaikainen työntekijä?
- 2) Sopiiko yhteisön oikeuden kanssa yhteen se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta niin, että silloin kun on kyse lain kiertämiseksi tehdyistä julkisen sektorin määräaikaisista työsopimuksista, jotka ovat muuttuneet toistaiseksi voimassa oleviksi muiksi kuin vakituksiksi työsopimuksiksi, viranomaisen saa täyttää tai lakkauttaa toimen yksipuolisesti maksamatta mitään korvausta työntekijälle ja ilman, että on säädetty mistään muista toimenpiteistä, joilla rajoitetaan määräaikaiseen palvelussuhteeseen ottamisen väärinkäyttöä?
- 3) Sopisiko viranomaisten samanlainen toiminta yhteen yhteisön oikeuden kanssa, jos toimea täytettäessä tai lakkautettaessa asianomaiselle työntekijälle maksettaisiin sääntöjenmukaisesti tehtyjen määräaikaisten sopimusten päättymistä varten säädetty korvaus?
- 4) Sopisiko viranomaisten samanlainen toiminta yhteen yhteisön oikeuden kanssa, jos sen täytyisi toimen täyttämistä tai lakkauttamista varten noudattaa objektiivisista syistä tapahtuvan irtisanomisen menetelmiä ja perusteita ja maksaa sama korvaus?

⁽¹⁾ Ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 21.2.2014 – A2A S.
p.A. v. Agenzia delle Entrate**

(Asia C-89/14)

(2014/C 142/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte Suprema di Cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A2A S.p.A.

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 14 artiklaa ja kyseisen asetuksen täytäntöönpanosäännöksistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004⁽²⁾ 9, 11 ja 13 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa vahvistetaan, että 7.6.2002 tiedoksi annetusta komission päätöksestä johtuvassa valtiontuen takaisinperinnässä korko määritetään asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten (siis erityisesti 9 ja 11 artiklan) nojalla ja siis sovelletaan korkoa korolle -menetelmään perustuvaa korkokantaa?

⁽¹⁾ EYVL L 83, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Câmpulung (Romania) on esittänyt 25.2.2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran ja Ilie Tudoran v. SC Suport Colect SRL

(Asia C-92/14)

(2014/C 142/29)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Judecătoria Câmpulung

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran ja Ilie Tudoran

Vastaaja: SC Suport Colect SRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ sekä kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽²⁾ säännöksiä sovellettava myös 5.10.2006 eli ennen Romanian liittymistä Euroopan unioniin tehtyyn luottosopimukseen, jolla on kuitenkin edelleen vaikutuksia nykyhetkeen, koska sen määräykset ovat tällä hetkellä täytäntöönpanon kohteena sopimuksen mukaisen luoton myöhempien luovutusten vuoksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko ”velallisen maksuohjelman” kaltaista ehtoa, jolla viitataan velallisen maksuviivästykseen, sekä ehtoja, jotka liittyvät koron nostamiseen vuoden kuluttua, kun korko muodostuu tämän lisäksi Banca Comercială Română:n muuttuvasta viitekorosta, joka vahvistetaan pankin toimipaikassa, korotettuna 1,90 prosenttiyksiköllä, pitää kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY tarkoitettulla tavalla kohtuuttomana?
- 3) Onko luottolaitosten omien varojen riittävydestä joulukuussa 2006 annetun asetuksen nro 99/120 §:n kaltainen kansallinen oikeussääntö ristiriidassa unionin oikeudessa voimassa olevan yksityiselle kuuluvien oikeuksien tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa, sellaisena kuin se on taattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa, kun siinä todetaan täytäntöönpanokelpoiseksi pankkiluottosopimus, joka on tehty yksityisellä asiakirjalla antamatta mahdollisuutta sopimusehtojen neuvottelemiseen velallisen kanssa, ja kun sen mukaan ulosottoviranomainen voi ryhtyä sopimuksen perusteella velallisen omaisuuden pakkotäytäntöönpanoon summaarisen tarkastuksen perusteella ja saatuaan luvan pakkotäytäntöönpanoon menettelyssä, joka ei ole kontradiktorinen, jolloin tuomioistuimella on rajalliset mahdollisuudet arvioida luoton määrää?

- 4) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY tulkittava siten, että aikaisemman siviiliprosessilain 372 §:n ja sitä seuraavien pykälien kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö on sen vastainen, kun siinä sallitaan se, että velkoja vaatii kohtuuttomiin sopimusehtoihin perustuvan suorituksen täytäntöönpanoa ja ryhtyy vakuudeksi annetun omaisuuden täytäntöönpanoon myymällä kiinteää omaisuutta kuluttajan vastustuksesta huolimatta ilman että riippumaton tuomioistuin tutkii sopimusehtoja?
- 5) Loukataanko joulukuussa 2006 luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun asetuksen nro 99/120 §:n kaltaisella kansallisen lainsäädännön säännöksellä, jossa tunnustetaan pankkiluottosopimuksen täytäntöönpanokelpoisuus, SEUT 49 artiklassa määrättyä sijoittautumisvapautta sekä SEUT [56] artiklassa määrättyä palvelujen tarjoamisen vapautta, koska sillä vähennetään unionin kansalaisten halukkuutta sijoittautua valtioon, jossa yksityisen laitoksen tekemälle pankkisopimukselle annetaan sama arvo kuin tuomioille täytäntöönpanoperusteena?
- 6) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, voiko kansallinen tuomioistuin todeta viran puolesta, että kyseinen asiakirja ei ole täytäntöönpanoperuste, jonka perusteella voidaan ryhtyä pakkotäytäntöönpanoon kyseisessä sopimuksessa tarkoitetun luoton osalta?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUVL L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 27.2.2014 – Flight Refund Ltd v. Deutsche Lufthansa AG

(Asia C-94/14)

(2014/C 142/30)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Flight Refund Ltd

Vastaaja: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä mahdollista vedota korvausvaatimukseen, joka perustuu Montrealin yleissopimuksen 19 artiklaan?
- 2) Kun kyseessä on Montrealin yleissopimuksen 19 artiklaan perustuva korvausvaatimus, määräytyykö – kansalliseen tuomioistuimeen rinnastettavan – notaarin, jolla on toimivalta antaa eurooppalainen maksamismääräys, toimivalta ja tuomioistuimen toimivalta vastaajan vastineen antamista seuraavassa riita-asian oikeudenkäynnissä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 1896/2006), tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾ (jäljempänä asetus N:o 44/2001) ja/tai eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä Montrealissa 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Montrealin yleissopimus) toimivaltasääntöjen mukaan? Mikä on näiden oikeussääntöjen keskinäinen suhde?
- 3) Mikäli Montrealin yleissopimuksen toimivaltasäännöt ovat ensisijaisesti sovellettavia, voiko kantaja esittää vaatimuksensa silloinkin, kun mitään muuta liittymää ei ole, valintansa mukaan missä tahansa sopimusvaltion alueella olevassa tuomioistuimessa, vai onko tuomioistuimen, jossa kantaja esittää vaatimuksensa, oltava alueellisesti toimivaltainen sen jäsenvaltion menettelysääntöjen perusteella, jonka alueella tuomioistuin sijaitsee?

Miten on lisäksi tulkittava Montrealin yleissopimuksen mukaista vaihtoehtoista toimivaltasääntöä, jossa viitataan sen paikkakunnan tuomioistuimeen, jossa rahdinkuljettajalla on toimipaikka, jonka välityksellä kuljetussopimus on tehty?

- 4) Voidaanko eurooppalainen maksamismääräys, jota annettaessa ei ole otettu huomioon asetuksen tavoitetta tai jonka on antanut elin, joka ei ollut aineellisesti toimivaltainen, tutkia viran puolesta uudelleen? Vai onko vastineen antamista seuraava riita-asian oikeudenkäynti lopetettava toimivallan puuttuessa viran puolesta tai hakemuksesta?
- 5) Jos Unkarin tuomioistuimet ovat toimivaltaisia tutkimaan riita-asian, onko kansallisia prosessioikeudellisia sääntöjä tulkittava siinä tapauksessa unionin oikeuden ja Montrealin yleissopimuksen mukaisesti siinä mielessä, että niissä määrätään välttämättä vähintään yksi tuomioistuin, jolla on kaikkien muiden liittymien puuttuessaakin velvollisuus tutkia vastineen antamista seuraavan riita-asian oikeudenkäynnin asiakysymys?

⁽¹⁾ EUVL L 399, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 12, 2001, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nîmes (Ranska) on esittänyt 28.2.2014
– Jean-Claude Van Hove v. CNP Assurance SA**

(Asia C-96/14)

(2014/C 142/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Nîmes

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jean-Claude Van Hove

Vastaaja: CNP Assurance SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettua sopimuksen pääkohteen määrittelyä koskevan ehdon käsite kattaa vakuutusopimuksen, jonka tarkoituksena on taata lainanantajalle maksamatta olevista lyhennyksistä huolehtiminen lainanottajan täyden työkyvyttömyyden tapauksessa, ehdon, jossa suljetaan vakuutettu kyseisen vakuutus-suojan ulkopuolelle, jos hänen katsotaan kykenevän palkattomaan toimintaan?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
3.3.2014 – SMK Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága ja
Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Asia C-97/14)

(2014/C 142/32)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SMK Kft.

Vastaajat: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 1.1.2010 asti voimassa olleen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 55 artiklaa tulkittava niin, että siinä viitataan yksinomaan sellaisiin verovelvollisiin palvelujen hankkijoihin, joilla ei ole tai joilla ei edellytetä olevan arvonlisäverotunnistetta siinä jäsenvaltiossa, jossa nämä palvelut tosiasiallisesti suoritetaan?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko palvelujen suorituspaikan määrittämiseksi sovellettava yksinomaan arvonlisäverodirektiivin 52 artiklaa?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko 1.1.2010 asti voimassa olleen arvonlisäverodirektiivin 55 artiklaa tulkittava siten, että jos alihankintapalvelujen verovelvollisella hankkijalla on tai kuuluisi olla arvonlisäverotunniste useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hankkija voi täysin oman harkintansa mukaan päättää, minkä jäsenvaltion antamalla verorekisteritunnisteella se hankkii kyseiset palvelut (myös silloin, kun palvelujen verovelvollisen hankkijan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa palvelut tosiasiallisesti suoritetaan, mutta sillä on arvonlisäverotunniste myös toisessa jäsenvaltiossa)?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan niin, että palvelujen hankkijalla on rajaton päätösvalta, onko arvonlisäverodirektiivin 55 artiklaa tulkittava siten, että
 - palvelut voidaan 31.12.2009 asti katsoa suoritetuiksi hankkijan itsensä ilmoittamalla arvonlisäverotunnisteella, jos hankkija on samanaikaisesti rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi (sijoittautunut) johonkin toiseen jäsenvaltioon ja jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan pois siitä jäsenvaltiosta, jossa palvelut on tosiasiallisesti suoritettu,
 - suorituspaikan määrittämiseen vaikuttaa se, että alihankintapalvelujen hankkija, joka on sijoittautunut ja rekisteröitynyt verovelvolliseksi toiseen jäsenvaltioon, luovuttaa valmiit tavarat ja lähettää tai kuljettaa ne siitä jäsenvaltiosta, jossa palvelut on suoritettu, välipäätteen ostajalle, joka jälleenmyy ne kolmanteen unionin jäsenvaltioon ilman, että palvelujen hankkija kuljettaa tavarat takaisin toimipaikkaansa?
- 5) Jos palvelujen hankkijalla ei ole rajatonta päätösvaltaa, vaikuttaako 1.1.2010 asti voimassa olleen arvonlisäverodirektiivin 55 artiklan soveltamiseen
 - se, missä olosuhteissa omaisuuteen kohdistuvan työsuorituksen hankkija hankkii työssä tarvittavat raaka-aineet ja asettaa ne työn suorittajan saataville,
 - se, mistä jäsenvaltiosta ja millä verorekisteritunnisteella työsuorituksen verovelvollinen hankkija luovuttaa työn tuloksena syntyneet valmiit tavarat,
 - se, että – kuten nyt käsiteltävissä yhdistetyissä asioissa – työn tuloksena syntyneet valmiit tavarat luovutetaan liiketoimien ketjussa useaan kertaan siinä jäsenvaltiossa, jossa työt on suoritettu, ja kuljetetaan lopulliselle ostajalle suoraan kyseisestä jäsenvaltiosta?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 3.3.2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. v. Unkarin valtio

(Asia C-98/14)

(2014/C 142/33)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Fővárosi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft.

Vastaaja: Unkarin valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

Unkarin rahapelilakiin vuonna 2011 tehdyt muutokset, joilla korotetaan rahapeleistä kannettavan veron määrää:

- 1) Onko jäsenvaltion antama sellainen syrjimätön säädös SEUT 56 artiklan mukainen, jossa korotetaan yhdellä oikeustoimella ja ilman siirtymäaikaa pelisaleissa harjoitettavasta raha-automaattitoiminnasta maksettavan välittömän veron, niin sanotun rahapeliveron, määrä viisinkertaiseksi aiempaan verrattuna ja säädetään lisäksi prosentuaalisesta rahapeliverosta siten, että sillä rajoitetaan pelisaleissa rahapelitoimintaa harjoittavien toimijoiden toimintaa?
- 2) Voidaanko SEUT 34 artiklaa tulkita siten, että sen soveltamisalaan kuuluu jäsenvaltion antama sellainen syrjimätön säädös, jossa yhdellä oikeustoimella ja ilman siirtymäaikaa korotetaan pelisaleissa harjoitettavasta raha-automaattitoiminnasta maksettavan välittömän veron, niin sanotun rahapeliveron, määrä viisinkertaiseksi aiempaan verrattuna ja säädetään lisäksi prosentuaalisesta rahapeliverosta siten, että tämä rajoittaa rahapeliautomaattien tuontia Unkariin Euroopan unionin alueelta?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko jäsenvaltio vedota yksinomaan julkisen talouden rahoitusaseman vakauttamiseen, kun [kyseessä ovat] SEUT 36 artiklan, SEUT 52 artiklan 1 kohdan ja SEUT 61 artiklan soveltaminen tai pakottavat syyt?
- 4) Mikäli ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko huomioon otettava yleiset oikeusperiaatteet ja SEU 6 artiklan 3 kohta, kun tarkastellaan jäsenvaltion asettamia rajoituksia ja verosäännöksen sopeutumiselle annettavaa aikaa?
- 5) Mikäli ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93,] Brasserie du Pêcheur [5.3.1996 annettua tuomiota] tulkittava siten, että jäsenvaltion korvausvastuu voi perustua SEUT 34 artiklan ja/tai SEUT 56 artiklan rikkomiseen siitä syystä, että kyseisistä määräyksistä aiheutuu niiden välittömän vaikutuksen vuoksi oikeuksia jäsenvaltioiden yksittäisille henkilöille?
- 6) Voidaanko direktiiviä 98/34/EY ⁽¹⁾ tulkita siten, että jäsenvaltion verotusta koskeva säädös, jolla korotetaan kerralla viisinkertaiseksi pelisaleissa harjoitettavasta raha-automaattitoiminnasta maksettavan välittömän veron, niin sanotun rahapeliveron, määrä ja säädetään lisäksi prosentuaalisesta verosta, on katsottava ”tekniseksi määräykseksi, jota noudatetaan tosiasiallisesti”?
- 7) Mikäli kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko jäsenvaltion yksittäiset henkilöt vedota kyseistä jäsenvaltiota vastaan siihen, että tämä on rikkonut direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohtaa ja/tai 9 artiklan 1 kohtaa ja laiminlyönyt näin velvollisuutensa, mistä syntyy korvausvastuu, [toisin sanoen] onko kyseisen direktiivin tarkoitus antaa oikeuksia yksilöille? Mitä seikkoja kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon ratkaistessaan, onko vastaaja tehnyt riittävän ilmeisen rikkomuksen, ja minkä tyyppinen korvausvaatimus tällaisen rikkomuksen perusteella voidaan esittää?

Vuonna 2012 rahapelilakiin tehty muutos, jolla kielletään raha-automaattitoiminnan harjoittaminen pelisaleissa (ja sallitaan se vain pelikasinoilla):

- 1) Onko jäsenvaltion antama sellainen syrjimätön säädös SEUT 56 artiklan mukainen, jolla on välitön oikeusvaikutus ja jolla kielletään raha-automaattitoiminnan harjoittaminen pelisaleissa, ilman että asianomaisille rahapelitoiminnan harjoittajille annetaan siirtymä- tai sopeutumisaikaa tai tarjotaan asianmukaista korvausta, ja säädetään samalla pelikasinoiden yksinoikeudesta raha-automaattitoiminnan harjoittamiseen?
- 2) Voidaanko SEUT 34 artiklaa tulkita siten, että sekin on katsottava merkitykselliseksi ja sovellettavaksi tilanteessa, jossa jäsenvaltio antaa syrjimättömän säädöksen, jolla ei kielletä suoraan rahapeliautomaattien tuontia Euroopan unionin alueelta mutta rajoitetaan rahapeliautomaattien tosiasiallista käyttöä ja rahapelitoiminnan tosiasiallista harjoittamista tai kielletään tällainen kokonaan rahapelitoiminnan järjestämisen kautta antamatta kyseisille rahapelitoiminnan harjoittajille mahdollisuutta harjoittaa tällaista toimintaa siirtymä- tai sopeutumiskauden ajan tai tarjoamatta korvauksia?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, mitä arviointiperusteita kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon ratkaistessaan, onko rajoitus välttämätön, asianmukainen ja oikeasuhtainen, kun [kyseessä ovat] SEUT 36 artiklan, SEUT 52 artiklan 1 kohdan ja SEUT 61 artiklan soveltaminen tai pakottavat syyt?

- 4) Mikäli ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko huomioon otettava yleiset oikeusperiaatteet ja SEU 6 artiklan 3 kohta, kun tarkastellaan jäsenvaltion säätämiä kieltoja ja sopeutumisajan antamista? Onko huomioon otettava omaisuudensuojaa sekä ilman korvausta tapahtuvan omaisuuden pois ottamisen kiellon kaltaiset perusoikeudet, kun tarkastellaan nyt käsiteltävässä asiassa asetettuja rajoituksia ja, mikäli on, millä tavalla?
- 5) Mikäli ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93,] Brasserie du Pêcheur[, 5.3.1996 annettua tuomiota] tulkittava siten, että jäsenvaltion korvausvastuu voi perustua SEUT 34 artiklan ja/tai SEUT 56 artiklan rikkomiseen siitä syystä, että kyseisistä määräyksistä aiheutuu niiden välittömän vaikutuksen vuoksi oikeuksia jäsenvaltioiden yksittäisille henkilöille?
- 6) Voidaanko direktiiviä 98/34/EY tulkita siten, että jäsenvaltion antama säädös, jolla rajataan raha-automaattitoiminnan harjoittaminen pelikasinoihin ja kielletään sen harjoittaminen pelisaleissa, voidaan katsoa ”muuksi vaatimukseksi”?
- 7) Mikäli kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko jäsenvaltion yksittäiset henkilöt vedota kyseistä jäsenvaltiota vastaan siihen, että jäsenvaltio on rikkonut direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohtaa ja/tai 9 artiklan 1 kohtaa ja laiminlyönyt näin velvollisuutensa, mistä syntyy korvausvastuu? Mitä seikkoja kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon ratkaistessaan, onko vastaaja tehnyt riittävän ilmeisen rikkomuksen, ja minkä tyyppinen korvausvaatimus tällaisen rikkomuksen perusteella voidaan esittää?
- 8) Onko sovellettava unionin oikeuden periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus korvata yksittäisille henkilöille jäsenvaltiosta johtuvista unionin oikeuden rikkomisista aiheutuvat vahingot myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltiolla on yksinomainen toimivalta annetun säädöksen alalla? Voidaanko tilanteessa käyttää ohjenuorana myös perusoikeuksia sekä jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen perustuvia yleisiä oikeusperiaatteita?

(¹) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL L 204, s. 37).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
4.3.2014 – Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB v. Nacionalinė mokėjimo agentūra prie
Žemės ūkio ministerijos ja Liettuan valtio**

(Asia C-103/14)

(2014/C 142/34)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Vastaajat: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ja Liettuan valtio

Muut osapuolet: Lietuvos Respublikos Vyriausybė ja Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Siltä osin kuin kyse on asetuksen N:o 73/2009 (¹) 10 artiklan 1 kohdassa, sovellettuna yhdessä 7 artiklan ja 121 artiklan kanssa, tarkoitusta suorien tukien tason arvioinnista vanhoissa ja uusissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa:
 - a. Täytyykö asetuksen N:o 73/2009 7 artiklan 1 kohdan, kun sitä sovelletaan yhdessä 10 artiklan 1 kohdan ja 121 artiklan kanssa, tulkita merkitsevän, että vuonna 2012 yli 5 000 euron suuruisien suorien tukien taso vanhoissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on 90 prosenttia?
 - b. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, seuraako tästä, että vuonna 2012 suorien tukien taso uusissa ja vanhoissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ei ole yhdenmukainen asetuksen N:o 73/2009 10 artiklan 1 kohdan ja 121 artiklan sisällön ja tavoitteiden perusteella?

- c. Ovatko asetuksen N:o 73/2009 10 artiklan 1 kohdan loppu ("– – kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset") ja komission työasiakirja DS/2011/14/REV 2, joissa vertailua varten säädetään erilaisesta suorien tukien jakamisperustasta – uusissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa suorien tukien taso arvioidaan ottamatta huomioon mukautuksia (121 artiklan nojalla 90 prosenttia), kun taas vanhoissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa mukautus on otettu huomioon (100 prosenttia, josta vähennetään 10 prosenttia 7 artiklan 1 kohdan nojalla) – ristiriidassa liittymisasiakirjan ja Euroopan unionin oikeuden periaatteiden, muun muassa luottamuksensuojan, hyvän hallinnon, reilun kilpailun ja syrjintäkiellon periaatteiden, sekä SEUT 39 artiklassa määrättyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden kanssa?
2. Siltä osin kuin kyse on siitä, ovatko asetuksen N:o 73/2009 10 artiklan 1 kohta ja 132 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan loppu sekä niiden perusteella annetut Euroopan unionin säädökset ristiriidassa liittymisasiakirjan ja Euroopan unionin periaatteiden kanssa:
- a. Ovatko asetuksen N:o 73/2009 10 artiklan 1 kohdan loppu ("– – kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset") ja 132 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan loppu ("– – ottaen huomioon, vuodesta 2012, 7 artiklan sekä 10 artiklan soveltaminen") sekä niiden perusteella annetut komission työasiakirja DS/2011/14/REV 2 ja komission täytäntöönpanopäätös C(2012) 4391 final ristiriidassa liittymisasiakirjan kanssa, jossa ei määrätä suorien tukien mukautuksesta eikä täydentävien kansallisten suorien tukien vähentämisestä Euroopan unionin uusissa jäsenvaltioissa ja/tai vuodesta, jona suorien tukien oletetaan yhdenmukaistuvan Euroopan unionin uusissa ja vanhoissa jäsenvaltioissa?
- b. Ovatko asetuksen N:o 73/2009 10 artiklan 1 kohta ja 132 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohda sekä komission työasiakirja DS/2011/14/REV 2 ja komission täytäntöönpanopäätös C(2012) 4391 final, siltä osin kuin niiden sisällön ja tavoitteiden perusteella suorien tukien mukautuksia ja täydentävien kansallisten suorien tukien vähennyksiä sovelletaan vuonna 2012 Euroopan unionin uusissa jäsenvaltioissa, jotka saavat huomattavasti vähemmän tukea kuin Euroopan unionin vanhat jäsenvaltiot, ristiriidassa Euroopan unionin oikeuden periaatteiden, muun muassa perustellun luottamuksen suojan sekä reilun kilpailun ja syrjintäkiellon periaatteiden, ja SEUT 39 artiklassa määrättyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden, erityisesti maatalouden tuottavuuden lisäämisen, kanssa?
- c. Loukkaako asetuksen N:o 73/2009 132 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan oikaisu ("– – ottaen huomioon, vuodesta 2012, 7 artiklan sekä 10 artiklan soveltaminen") oikaisumenettelyssä (EUVL 2010 L 43, s. 7) (oikaisu, jolla tehtiin muu kuin teknisluonteinen muutos muuttaen olennaisesti säännöksen sisältöä, koska sillä säädettiin, että suorien tukien tason Euroopan unionin uusissa ja vanhoissa jäsenvaltioissa oletettiin yhdenmukaistuvan vuonna 2012) Euroopan unionin oikeuden periaatteita, muun muassa luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden, hyvän hallinnon ja syrjintäkiellon periaatteita?
- d. Merkitseekö sana "dydis" (taso), jota käytetään liittymisasiakirjan liitteessä II olevan 6 luvun A osan 27 kohdan b alakohdassa määrättyssä 1 c artiklassa, samaa kuin sana "lygis" (taso) asetuksen N:o 73/2009 132 artiklan 2 kohdan viimeisessä alakohdassa?
3. Ovatko komission täytäntöönpanopäätös ja komission työasiakirja DS/2011/14/REV 2, joita ei julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja joita ei ole asianmukaisesti perusteltu (ne annettiin yksinomaan sen oletettaman perusteella, että suorien tukien taso Euroopan unionin uusissa ja vanhoissa jäsenvaltioissa yhdenmukaistui vuonna 2012), ristiriidassa liittymisasiakirjan kanssa loukaten Euroopan unionin oikeuden periaatteita, muun muassa oikeusvarmuuden, luottamuksen suojan ja hyvän hallinnon periaatteita? Jos näin on, pitääkö komission täytäntöönpanopäätöksen 1 artiklan 4 kohta kumota, koska se on ristiriidassa asetuksen N:o 73/2009 ja liittymisasiakirjan kanssa?

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 6.3.2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution ja FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Asia C-106/14)

(2014/C 142/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution ja FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Vastaaja: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Ennakkoratkaisukysymys

Sovelletaanko asetuksen N:o 1907/2006 (Reach)⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohtaan ja 33 artiklaan perustuvia velvollisuuksia tilanteessa, jossa kyseisessä asetuksessa tarkoitettu "esine" muodostuu useista osista, jotka itsessään vastaavat asetuksessa annettua esineen määritelmää, ainoastaan kootun esineen suhteen vai kunkin esineen määritelmää vastaavan osan suhteen?

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 7.3.2014 – "GST – Sarviz AG Germania" v. Direktor

(Asia C-111/14)

(2014/C 142/36)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven Administrativen Sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: "GST – Sarviz AG Germania"

Vastapuoli: Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 193 artiklaa tulkittava siten, että arvonlisävero kannetaan yksinomaan joko verovelvolliselta, joka luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut verollisesti, tai henkilöltä, joka ostaa tavarat tai vastaanottaa palvelut, jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle arvonlisävero suoritetaan, siltä osin kuin asianomaisessa jäsenvaltiossa säädetään tällaisesta veron kantamisesta mutta veroa ei kanneta samanaikaisesti molemmilta henkilöiltä?

- 2) Jos arvonlisävero on kannettava vain jommaltakummalta henkilöltä – joko tavaroiden luovuttajalta/palvelujen suorittajalta tai ostajalta/vastaanottajalta, jos asianomainen jäsenvaltio on näin säättänyt, onko direktiivin 194 artiklan sääntöä noudatettava myös niissä tapauksissa, joissa palvelujen vastaanottaja on soveltanut käännettyä verovelvollisuutta koskevaa menettelyä virheellisesti, koska se on katsonut, että palvelujen suorittaja ei ole perustanut arvonlisäveron soveltamisen kannalta kiinteää toimipaikkaa Bulgarian tasavallan alueelle, mutta palvelujen suorittaja on kuitenkin viime kädessä perustanut suoritettujen palvelujen kannalta kiinteän toimipaikan?
- 3) Onko verotuksen neutraalisuuden periaatetta, joka on perustavanlaatuisen tärkeä yhteisen arvonlisäverojärjestelmän luomisen ja toiminnan kannalta, tulkittava siten, että siinä sallitaan pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltainen verotarkastuskäytäntö, jonka mukaan arvonlisäveron tilittää palvelujen vastaanottajan soveltamasta käännettyä verovelvollisuutta koskevasta menettelystä huolimatta uudelleen myös palvelujen suorittaja, kun otetaan huomioon, että vastaanottaja on jo tilittänyt veron palvelusta, verotulojen vaarantuminen on suljettu pois ja kansallisessa laissa veroasiakirjojen osalta säädetty oikaisusäännös ei ole sovellettavissa?
- 4) Onko arvonlisäveron neutraalisuuden periaatetta tulkittava siten, että siinä ei sallita sitä, että verohallinto epää kansallisen oikeussäännön perusteella sellaisen palvelun vastaanottajalta, josta vastaanottaja on jo tilittänyt arvonlisäveron ZDDS:n 82 §:n 2 momentin perusteella, useaan kertaan tilitetyn arvonlisäveron palautuksen, jos verohallinto on evännyt palvelun vastaanottajalta oikeuden useaan kertaan tilitetyn arvonlisäveron vähentämiseen vastaavan veroasiakirjan puuttumisen vuoksi mutta kansallisessa laissa säädetty oikaisusäännös ei ole enää sovellettavissa nyt käsiteltävässä asiassa lainvoimaisen verotarkastuspäätöksen vuoksi?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2014 – *Faci v. komissio*(Asia T-46/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — ESBO/esterilämpöstabilisaattorien markkinat Euroopassa — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden ja asiakkaiden jakaminen sekä luottamuksellisten kaupallisten tietojen vaihto — Näyttö rikkomisen tietystä osasta — Sakot — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvä hallinto — Käsittelyaikaisten kohtuullisuus — Oikeasuhteisuus)

(2014/C 142/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: *Faci SpA* (Carasco, Italia) (edustajat: asianajaja S. Piccardo, solicitor S.Crosby ja asianajaja S. Santoro)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek ja J. Bourke, sitten F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke ja F. Castilla Contreras ja lopuksi F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras ja R. Sauer)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisessa menettelyssä 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K (2009) 8682 lopullinen (asia COMP/38589 – lämpöstabilisaattorit) kumoamisesta ja toissijaisesti kantajalle määrätyn sakon poistamisesta tai alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Faci SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2014 – *Reagens v. komissio*(Asia T-181/10) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat pyyntöjä tiettyjen yritysten maksukyvyttömyyden huomioon ottamisesta kartellia koskevassa menettelyssä — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Kolmannen osapuolen taloudellisten etujen suojaan perustuva poikkeus — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaan perustuva poikkeus — Ylivoimainen yleinen etu — Velvollisuus konkreettisen ja tapauskohtaisen vertailun tekemiseen — Asiakirjan antaminen tutustuttavaksi osittain)

(2014/C 142/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: *Reagens SpA* (San Giorgio di Piano, Italia) (edustajat: aluksi solicitor B. O'Connor, asianajajat, L. Toffoletti, E. De Giorgi ja D. Gullo, sitten B. O'Connor, L. Toffoletti ja E. De Giorgi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. Costa de Oliveira ja J. Bourke, sitten P. Costa de Oliveira ja F. Ronkes Agerbeek)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus 23.2.2010 tehdystä komission päätöksestä Gestdem 2009/5145, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla asian COMP/38589 – lämpöstabilisaattorit asiakirja-aineiston tiettyihin asiakirjoihin.

Tuomiolauselmä

- 1) Komission 23.2.2010 tekemä päätös Gestdem 2009/5145, jolla Reagens SpA:lta evättiin oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla asian COMP/38589 – lämpöstabilisaattorit asiakirja-aineiston tiettyihin asiakirjoihin, kumotaan siltä osin kuin päätöksessä on evätty oikeus tutustua yritysten tekemien hakemusten ei-luottamuksellisiin versioihin ja Euroopan komission ensimmäiseen kyselyyn.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Reagens SpA vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Euroopan komissio vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Reagens SpA:n oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 179, 3.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2014 – Yusef v. komissio

(Asia T-306/10) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Asetus (EY) N:o 881/2002 — Henkilön varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen sen vuoksi, että hänet on sisällytetty Yhdistyneiden Kansakuntien elimen laatimaan luetteloon — Pakotekomitea — Sisällyttäminen tämän jälkeen asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luetteloon — Komission kieltäytyminen poistamasta kyseistä luetteloon sisällyttämistä — Laiminlyöntikanne — Perusoikeudet — Oikeus tulla kuulluksi, oikeus tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan ja oikeus omaisuuden suojaan)

(2014/C 142/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi barrister E. Grieves ja solicitor H. Miller, sitten E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, ja solicitor R. Graham)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Paasivirta, M. Konstantinidis ja T. Scharf)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi E. Finnegan ja R. Szostak, sitten E. Finnegan)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan toteamaan SEUT 265 artiklan mukaisesti, että komissio on laiminlyönyt lainvastaisesti tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 54. kerran 5.10.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1629/2005 (EUVL L 260, s. 9) peruuttamisen siltä osin kuin kyseinen toimi koskee kantajaa.

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan komissio ei ole noudattanut EUT-sopimuksen ja tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 mukaisia velvoitteitaan, koska se on pidättäytynyt korjaamasta menettelyvirheitä ja aineellisia säännönvastaisuuksia, jotka liittyvät Hani El Sayyed Elsebai Yusefin varojen jäädyttämiseen.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Yusefin oikeudenkäyntikulut samoin kuin unionin yleisen tuomioistuimen kassasta oikeusapuna maksetut määrät.
- 4) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 25.9.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.3.2014 – Deutsche Bank v. SMHV (Leistung aus Leidenschaft)

(Asia T-539/11) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Leistung aus Leidenschaft rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Tavaramerkki, joka koostuu mainoslauseesta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yhdenvertainen kohtelu — Perusteluvelvollisuus — Näyttö, joka on esitetty ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa)

(2014/C 142/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Lange, T. Götting ja G. Hild)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 3.8.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 188/2011-4), joka koskee hakemusta sanamerkin Leistung aus Leidenschaft rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Deutsche Bank AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 13, 14.1.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.3.2014 – Deutsche Bank v. SMHV (Passion to Perform)(Asia T-291/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa on nimetty Euroopan unioni — Sanamerkki Passion to Perform — Tavaramerkki, joka koostuu mainoslauseesta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yhdenvertainen kohtelu)

(2014/C 142/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Lange, T. Götting ja G. Hild)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: I. Harrington)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 24.4.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2233/2011-4), joka koskee sanamerkin Passion to Perform rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Deutsche Bank AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 273, 8.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.3.2014 – Still v. SMHV (Fleet Data Services)(Yhdistetyt asiat T-534/12 ja T-535/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset kuviomerkkien Fleet Data Services ja Truck Data Services rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke)

(2014/C 142/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Still GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Waller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Poch)

Oikeudenkäynnin kohde

Kaksi kannetta SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 10.9.2012 tekemistä päätöksistä (asia R 130/2012-1 ja asia R 4/2012-1), joista ensimmäinen koskee hakemusta kuviomerkin Fleet Data Services ja jälkimmäinen hakemusta kuviomerkin Truck Data Services rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Still GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 32, 2.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2014 – FTI Touristik v. SMHV (BigXtra)

(Asia T-81/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin BigXtra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 142/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: FTI Touristik GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Parr)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Pohlmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 29.11.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2521/2011-1), joka koskee hakemusta sanamerkin BigXtra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) FTI Touristik GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 108, 13.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2014 – Chrysamed Vertrieb v. SMHV – Chrysal International (Chrysamed)

(Asia T-46/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 142/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Itävalta) (edustajat: aluksi asianajaja T. Schneider, sitten asianajaja M. Koch ja lopuksi asianajaja I. Rungg)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Chrysal International BV (Naarden, Alankomaat) (edustajat: asianajajat A. Killan, M. Marell ja M. Senftleben)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.11.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 64/2011-1), joka koskee Chrysal International BV:n ja Chrysamed Vertrieb GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*
- 2) *Chrysamed Vertrieb GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 98, 31.3.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.2.2014 – Imax v. SMHV – Himax Technologies (IMAX)

(Asia T-198/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 142/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (edustajat: asianajaja V. von Bomhard ja solicitor K. Hughes)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: L. Rampini)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Taiwan)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 23.1.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 740/2012-5), joka koskee Himax Technologies, Inc:n ja Imax Corporationin välistä väitemenettelyä

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*
- 2) *Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

Kanne 27.1.2014 – BR IP Holder v. SMHV – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Asia T-62/14)

(2014/C 142/46)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BR IP Holder LLC (Canton, Massachusetts, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor F. Traub ja solicitor C. Rohsler)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 22.11.2013 tekemän päätöksen asiassa R 1091/2012-4 ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "HOKEY POKEY" luokkaan 30 kuuluvia sokerileipomotuotteita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 275 678

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Aikaisempi rekisteröimätön tavaramerkki "HOKEY POKEY", jonka väitetään olevan käytössä Yhdistyneessä kuningaskunnassa "sokerileipomotuotteita, nimittäin jäätelöä" varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan rikkominen.

Kanne 14.2.2014 – Société Générale v. komissio

(Asia T-98/14)

(2014/C 142/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société Générale SA (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Zelenko, J. Marthan ja D. Kupka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EIRD-asiassa 4.12.2013 annetun komission päätöksen nro C(2013) 8512 final 2 artiklan c alakohdan siltä osin kuin siinä määrätään sakkoja Société Généralelle
- alentamaan tässä päätöksessä Société Généralelle määrätyn sakon asianmukaiseen määrään
- velvoittamaan Euroopan komission joka tapauksessa korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, jonka komissio teki valitessaan myynnin arvon laskentamenetelmää, siltä osin kuin tämän menetelmän perusteella riidanalaisessa päätöksessä käytetyt arvot eivät vastaa kunkin toimenpiteiden kohteena olevan pankin markkina-asemaa markkinoilla, joita kilpailusääntöjen rikkomus koski, rikkomusajanjaksolla (ensimmäinen osa). Kantaja väittää, että komissio rikkoi täten huolellisuusvelvoitettaan (toinen osa) ja loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta (kolmas osa) sekä luottamuksensuojan periaatetta (neljäs osa).

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen komission soveltaman toimenpiteiden kohteena olevien pankkien myynnin arvon laskemismenetelmän valinnan osalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen on käytettävä täyttä harkintavaltaansa alentaakseen kantajalle määrätyn sakon asianmukaiseen määrään, joka vastaa toimenpiteiden kohteena olevien pankkien markkina-asemaa asianomaisilla markkinoilla.

Kanne 14.2.2014 – Universal Utility International v. SMHV (Greenworld)

(Asia T-106/14)

(2014/C 142/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Mietzel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 1658/2013-4 13.12.2013 tekemän päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan hakemuksen hylkääminen luokkiin 35 ja 39 kuuluvia palveluja varten
- ainakin kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan hakemuksen hylkääminen luokkaan 39 kuuluvia palveluja varten
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Greenworld luokkiin 4, 35 ja 39 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – rekisteröintihakemus nro 11 616 588

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 17.2.2014 – Burazer ym. v. Euroopan unioni

(Asia T-108/14)

(2014/C 142/49)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Asianosaiset

Kantajat: Drago Burazer (Zagreb, Kroatia), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Kroatia), Bosiljka Grbašić (Križevci, Kroatia), Tea Tončić (Pula, Kroatia), Milica Bijelić (Dubrovnik, Kroatia), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Kroatia) (edustaja: asianajaja Mato Krmek)

Vastaaja: Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- antamaan tuomion, jossa se toteaa, että Euroopan unioni on velvollinen korvaamaan vahingon, joka kantajille on aiheutunut siitä, että Euroopan komissio on laiminlyönyt liittymisasiakirjan 36 artiklan (liitteessä VII oleva 1 kohta) mukaisen velvollisuutensa seurata Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen noudattamista nojalla siltä osin kuin on kyse julkisen ulosottoviranomaisen (služba javnih ovršitelja) luomisesta Kroatian oikeusjärjestykseen
- lykkäämään korvausvaatimusten määrää koskevia neuvotteluja, kunnes mainittu tuomio on saanut lainvoiman
- määräämään, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1. Euroopan komissio on rikkonut liittymisasiakirjan 36 artiklaa (liitteessä VII oleva 1 kohta), joka on erottamaton osa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Kroatian tasavallan välillä tehtyä sopimusta Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin (Narodne novine – Međunarodni ugovori Nr. 2/12), koska se ei ole onnistunut estämään Kroatian jäsenyysneuvottelujen aikana antaman sellaisen lain kumoamista, jolla luodaan julkinen ulosottoviranomainen ja säännellään sitä. Liittymisasiakirjan 36 artiklan mukaan komission on seurattava kaikkia Kroatian jäsenyysneuvotteluissa antamia sitoumuksia, mukaan lukien näin ollen myös Kroatian sitoumukset luoda julkinen ulosottoviranomainen ja vahvistaa edellytykset sille, että tällainen palvelu on täysimääräisesti osa Kroatian oikeusjärjestystä viimeistään 1.1.2012. Komissiolla ei kuitenkaan ole valtuutta suostua yksipuolisiin muutoksiin Kroatian antaman sitoumuksen osalta.
2. Euroopan komissio on edellä mainitulla laiminlyönnillä aiheuttanut suoraan vahinkoa kantajille, jotka oli nimitetty julkisiksi ulosottovirkamiehiksi ja joilla oli perusteltu luottamus siihen, että he astuisivat virkaansa 1.1.2012.
3. Koska komissio on jättänyt täyttämättä liittymisasiakirjan mukaiset velvollisuutensa, se on vakavasti ja selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat, ja koska se on loukannut kantajien (nimitettyjen julkisten ulosottovirkamiesten) perusteltua luottamusta, se on aiheuttanut heille tuntuvaa aineellista ja aineetonta vahinkoa, joka on korvattava SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla.

Kanne 17.2.2014 – Škugor ym. v. Euroopan unioni

(Asia T-109/14)

(2014/C 142/50)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Asianosaiset

Kantajat: Davor Škugor (Sisak, Kroatia), Ivan Gerometa (Vrsar, Kroatia), Kristina Samardžić (Split, Kroatia), Sandra Cindrić (Karlovac, Kroatia), Sunčica Gložinić (Varaždin, Kroatia), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Kroatia), Vlatka Pižeta (Varaždin) (edustaja: asianajaja Mato Krmek)

Vastaaja: Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- antamaan tuomion, jossa se toteaa, että Euroopan unioni on velvollinen korvaamaan vahingon, joka kantajille on aiheutunut siitä, että Euroopan komissio on laiminlyönyt liittymisasiakirjan 36 artiklan (liitteessä VII oleva 1 kohta) mukaisen velvollisuutensa seurata Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen noudattamista nojalla siltä osin kuin on kyse julkisen ulosottoviranomaisen (služba javnih ovršitelja) luomisesta Kroatian oikeusjärjestykseen

- lykkäämään korvausvaatimusten määrää koskevia neuvotteluja, kunnes mainittu tuomio on saanut lainvoiman
- määräämään, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1. Euroopan komissio on rikkonut liittymisasiakirjan 36 artiklaa (liitteessä VII oleva 1 kohta), joka on erottamaton osa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Kroatian tasavallan välillä tehtyä sopimusta Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin (Narodne novine – Međunarodni ugovori Nr. 2/12), koska se ei ole onnistunut estämään Kroatian jäsenyysneuvottelujen aikana antaman sellaisen lain kumoamista, jolla luodaan julkinen ulosottoviranomainen ja säännellään sitä. Liittymisasiakirjan 36 artiklan mukaan komission on seurattava kaikkia Kroatian jäsenyysneuvotteluissa antamia sitoumuksia, mukaan lukien näin ollen myös Kroatian sitoumukset luoda julkinen ulosottoviranomainen ja vahvistaa edellytykset sille, että tällainen palvelu on täysimääräisesti osa Kroatian oikeusjärjestystä viimeistään 1.1.2012. Komissiolla ei kuitenkaan ole valtuutta suostua yksipuolisiin muutoksiin Kroatian antaman sitoumuksen osalta.
2. Euroopan komissio on edellä mainitulla laiminlyönnillä aiheuttanut suoraan vahinkoa kantajille, jotka oli nimitetty julkisiksi ulosottovirkamiehiksi ja joilla oli perusteltu luottamus siihen, että he astuisivat virkaansa 1.1.2012.
3. Koska komissio on jättänyt täyttämättä liittymisasiakirjan mukaiset velvollisuutensa, se on vakavasti ja selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat, ja koska se on loukannut kantajien (nimitettyjen julkisten ulosottovirkamiesten) perusteltua luottamusta, se on aiheuttanut heille tuntuvaa aineellista ja aineetonta vahinkoa, joka on korvattava SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla.

Kanne 19.2.2014 – Suomi v. komissio

(Asia T-124/14)

(2014/C 142/51)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Suomen tasavalta (asiamiehet: J. Heliskoski, S. Hartikainen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 12.12.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2013) 8743 final (EUVL L 338, 17.12.2013, s. 81) siltä osin kuin siinä on tehty Suomen tasavallan osalta 927 827,58 euron suuruinen rahoituskorjaus asetuksen (EY) N:o 1974/2006 55 artiklan noudattamatta jättämisen perusteella.
- velvoittamaan komission korvaamaan Suomen oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan komissio on tulkinnut ja soveltanut asetuksen N:o 1974/2006 ⁽¹⁾ 55 artiklaa virheellisesti. Komissio on virheellisesti katsonut, että Suomessa asetetut edellytykset tuen myöntämiselle käytettyjen koneiden ja laitteiden hankintaan eivät olisi asetuksen N:o 1974/2006 55 artiklan 1 artiklan toisen alakohdan mukaiset.

⁽¹⁾ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 15.12.2006 annettu komission asetukset (EY) N:o 1974/2006 (EUVL L 368, s. 15).

Kanne 14.2.2014 – Gappol Marzena Porczyńska v. SMVH – Gap (ITM) (GAPPol)**(Asia T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Kannekirjelmän kieli: puola***Asianosaiset**

Kantaja: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Puola) (edustaja: lakimies J. Gwiazdowska)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Gap (ITM) Inc. (San Francisco, Amerikan yhdysvallat)

Vaativuudet

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 2.12.2013 asiassa R 686/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, jossa on sanaosa GAPPol, luokkiin 20, 25 ja 37 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8 346 165

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkit GAP, yhteisön kuviomerkit, jossa on sanaosa GAP, kansalliset sanamerkit GAP ja kansalliset kuviomerkit, joissa on sanaosa GAP, luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 artiklan rikkominen

Kanne 28.2.2014 – Saksa v. komissio**(Asia T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze, J. Möller ja asianajaja T. Lübbig)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan mukaisesti Euroopan komission 18.12.2013 tekemän päätöksen C (2013) 4424 lopull. asiassa Valtiontuki SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 3 ja 4 kohdan ja SEUT 108 artiklan 2 kohdan rikkomiseen

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että vastaaja aloitti muodollisen tutkintamenettelyn noudattamatta erityistä huolellisuusvelvoitettaan selvittää tosiseikat täysimääräisesti. Jos komissio olisi selvittänyt tosiseikat täysimääräisesti, muodollista tutkintamenettelyä ei olisi ollut syytä aloittaa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen asiasisällön arvioinnissa

Kantaja väittää toisessa kanneperusteessa, että komissio ymmärsi väärin taustalla olevat tosiseikat, nimittäin uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain toimintatavan ja erityisesti tämän lain mukaisen rahoitusvirtojen järjestelmän. Lisäksi komissio ymmärsi väärin "valtion" roolin lainsäätäjänä ja valvontaviranomaisten haltijana ja johti tästä virheellisesti valvontatilanteen.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, etteivät paljon energiaa käyttävät yritykset saa etua erityisestä kompensatiojärjestelystä

Kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen soveltaessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se totesi paljon energiaa käyttävien yritysten saavan etua, toisin kuin unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei etua ole myönnetty valtion varoista

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että komissio teki oikeudellisen virheen soveltaessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa myös, kun se totesi, että julkiset viranomaiset valvovat uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain järjestelmään osallistuvien eri yksityisten yritysten varoja.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu SEUT 30 ja SEUT 110 artiklan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen

Kantaja väittää viidennessä kanneperusteessa, että komissio loukkasi asianmukaisen hallinnollisen menettelyn periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta, kun se tutki uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettua lakia SEUT 30 ja SEUT 110 artiklan mukaisesti, vaikka se oli ollut tietoinen kyseisen lain toimintatavasta yli kymmenen vuoden ajan. Komissio teki myös oikeudellisen virheen soveltaessaan SEUT 30 ja SEUT 110 artiklaa, koska kyse ei ole näissä määräyksissä tarkoitetusta verotuksesta eikä syrjinnästä.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 28.2.2014 – SolarWorld ym. v. neuvosto

(Asia T-141/14)

(2014/C 142/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: SolarWorld AG (Bonn, Saksa), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italia) ja Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajaja L. Ruessmann ja solicitor J. Beck)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 ⁽¹⁾ 3 artiklan
- yhdistämään tämän asian asiaan T-507/13
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 3 artiklan taustalla on ilmeinen arviointivirhe ja että sillä rikotaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen ⁽²⁾ 8 artiklaa siltä osin kuin sillä vapautetaan toimenpiteistä sellaiset kiinalaiset tuottajat, joiden yhteisen sitoumuksen komissio hyväksyi loukaten kantajien oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, hyvän hallinnon periaatetta ja kantajien puolustautumisoikeuksia sekä rikkoen polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 4 kohtaa ja 19 artiklan 2 kohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 3 artiklan taustalla on ilmeinen arviointivirhe ja että sillä rikotaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklaa siltä osin kuin sillä vapautetaan toimenpiteistä kiinalaiset tuottajat, joiden lainvastaisen yhteisen sitoumuksen komissio hyväksyi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 3 artiklalla rikotaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin sillä vapautetaan tietyt kiinalaiset tuottajat kyseisistä toimenpiteistä sellaisen sitoumustarjouksen perusteella, joka hyväksyttiin ja vahvistettiin komission täytäntöönpanopäätöksellä 2013/707/EU ⁽³⁾ ja komission päätöksellä 2013/423/EU ⁽⁴⁾ ja joka on horisontaalinen hintojenvahvistamisjärjestely.

⁽¹⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönnotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1238/2013 (EUVL L 325, s. 1)

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51)

⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi 4.12.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/707/EU (EUVL L 325, s. 214)

⁽⁴⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä 2.8.2013 annettu komission päätös 2013/423/EU (EUVL L 209, s. 26)

Kanne 28.2.2014 – SolarWorld ym. v. neuvosto

(Asia T-142/14)

(2014/C 142/55)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat: SolarWorld AG (Bonn, Saksa), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italia) ja Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajaja L. Ruessmann ja solicitor J. Beck)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi

- kumoamaan neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 ⁽¹⁾ 2 artiklan
- yhdistämään tämän asian asiaan T-507/13
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklan taustalla on ilmeinen arviointivirhe ja että sillä rikotaan tukien vastaisen perusasetuksen ⁽²⁾ 13 artiklaa siltä osin kuin sillä vapautetaan toimenpiteistä sellaiset kiinalaiset tuottajat, joiden yhteisen sitoumuksen komissio hyväksyi loukaten kantajien oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, hyvän hallinnon periaatetta ja kantajien puolustautumisoikeuksia sekä rikkoen tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohtaa ja 29 artiklan 2 kohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklan taustalla on ilmeinen arviointivirhe ja että sillä rikotaan tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklaa siltä osin kuin sillä vapautetaan toimenpiteistä kiinalaiset tuottajat, joiden lainvastaisen yhteisen sitoumuksen komissio hyväksyi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 3 artiklalla rikotaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin sillä vapautetaan tietyt kiinalaiset tuottajat kyseisistä toimenpiteistä sellaisen sitoumustarjouksen perusteella, joka hyväksyttiin ja vahvistettiin komission täytäntöönpanopäätöksellä 2013/707/EU ⁽³⁾ ja komission päätöksellä 2013/423/EU ⁽⁴⁾ ja joka on horisontaalinen hintojenvahvistamisjärjestely.

⁽¹⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1239/2013 (EUVL L 325, s. 66)

⁽²⁾ Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojaumisesta 11.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009 (EUVL L 188, s. 93)

⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi 4.12.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/707/EU (EUVL L 325, s. 214)

⁽⁴⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä 2.8.2013 annettu komission päätös 2013/423/EU (EUVL L 209, s. 26)

Kanne 28.2.2014 – Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto

(Asia T-160/14)

(2014/C 142/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Kiina), Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kiina), Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kiina), Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kiina), Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Baoding Jiaoheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding), Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Kiina), Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing), Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Saksa), Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Saksa), Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Ranska), Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Espanja), Yingli Green Energy Italia Srl (Rooma, Italia) ja Yingli Green Energy International AG (Kloten, Sveitsi) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi

- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013 L 325, s. 1) siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin
- velvoittamaan vastaajan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ 5 artiklan 10 ja 11 kohtaa, kun ne ottivat käyttöön polkumyöntitoimenpiteitä, jotka koskevat Kiinan kansantasavallasta lähetettyjä kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleita ja niiden keskeisiä komponentteja, vaikka vireillepanoilmoituksessa mainittiin ainoastaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat kiteisestä piistä valmistetut aurinkosähkömoduulit ja niiden keskeiset komponentit.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 1 ja 17 artiklaa, kun ne ottivat käyttöön polkumyöntitoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisia kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja ja niiden keskeisiä komponentteja, jotka eivät olleet polkumyöntitutkimuksen kohteena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklaa, kun ne sovelsivat muita kuin markkinatalousmaita koskevaa menetelmää polkumyöntimarginaalin laskemiseksi markkinatalousmaista peräisin oleville tuotteille.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 1 artiklan 4 kohtaa, kun ne järjestivät ainoastaan yhden tutkimuksen kahdesta erillisestä tuotteesta (kiteisestä piistä valmistetuista aurinkosähkömoduuleista ja kennoista).
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa, kun ne määrittivät kantajien toimimisen markkinatalousolosuhteissa yli kolme kuukautta tutkimuksen aloittamisen jälkeen ja saatuaan kaikki tarvittavat tiedot polkumyöntimarginaalien laskemiseksi.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklaa ja 9 artiklan 4 kohtaa, kun ne eivät erikseen määrittäneet vahinkoa, joka on aiheutunut unionin tuotannonalalle polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ja muista tiedossa olevista tekijöistä, ja kun ne tämän seurauksena ottivat käyttöön korkeamman tullin kuin mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 20 artiklan 2 kohtaa, kun ne eivät ilmoittaneet niitä olennaisia tosiasioita ja huomioita, joiden perusteella ne aikovat ottaa käyttöön lopulliset polkumyöntitoimenpiteet.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009 L 343, s. 51)

Kanne 28.2.2014 – Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto

(Asia T-161/14)

(2014/C 142/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Kiina), Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kiina), Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kiina), Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kiina), Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding), Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Kiina), Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing), Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Saksa), Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Saksa), Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Ranska), Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Espanja), Yingli Green Energy Italia Srl (Rooma, Italia) ja Yingli Green Energy International AG (Kloten, Sveitsi) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013 L 325, s. 66) siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin
- velvoittamaan vastaajan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ⁽¹⁾ 10 artiklan 12 ja 13 kohtaa, kun ne ottivat käyttöön tasoitustoimenpiteitä, jotka koskevat Kiinan kansantasavallasta lähetettyjä kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleita ja niiden keskeisiä komponentteja, vaikka vireillepanoilmoituksessa mainittiin ainoastaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat kiteisestä piistä valmistetut aurinkosähkömoduulit ja niiden keskeiset komponentit.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 1 ja 27 artiklaa, kun ne ottivat käyttöön tasoitustoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisia kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja ja niiden keskeisiä komponentteja, jotka eivät olleet tukien vastaisen tutkimuksen kohteena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 2 artiklan c alakohtaa, kun ne järjestivät ainoastaan yhden tutkimuksen kahdesta erillisestä tuotteesta (kiteisestä piistä valmistetuista aurinkosähkömoduuleista ja kennoista).

⁽¹⁾ Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009 (EUVL 2009 L 188, s. 93)

Kanne 3.3.2014 – PRS Mediterranean v. SMHV – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Asia T-166/14)

(2014/C 142/58)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Israel) (edustajat: asianajajat A. Späth ja V. Töbelmann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Virginia, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 28.11.2013 tekemän päätöksen yhdistetyissä asioissa R 889/2012-2 ja R 635/2012-2
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki NEOWEB luokkaan 19 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 6 184 568

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Useat kansalliset tavaramerkit sanamerkille GEOWEB luokkiin 1, 17 ja 19 kuuluvia tavaroita varten sekä rekisteröimätön merkki GEOWEB, jota on käytetty liiketoiminnassa kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan 5 kohdan rikkominen.

Kanne 20.3.2014 – Stahlwerk Bous v. komissio

(Asia T-172/14)

(2014/C 142/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiassa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.
-

Kanne 20.3.2014 – WeserWind v. komissio

(Asia T-173/14)

(2014/C 142/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
 - Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiassa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen
 - Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Dieckerhoff Guss v. komissio

(Asia T-174/14)

(2014/C 142/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dieckerhoff Guss (Gevelsberg, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
 - Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiassa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen
 - Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Walter Hundhausen v. komissio

(Asia T-175/14)

(2014/C 142/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Walter Hundhausen (Schwerte, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiaissa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Georgsmarienhütte v. komissio

(Asia T-176/14)

(2014/C 142/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Georgsmarienhütte (Gevelsberg, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, *PreussenElektra*, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiassa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Harz Guss Zorge v. komissio

(Asia T-177/14)

(2014/C 142/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Harz Guss Zorge (Zorge, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, *PreussenElektra*, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.

- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiaa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss v. komissio

(Asia T-178/14)

(2014/C 142/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss (Mülheim an der Ruhr, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiaa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 20.3.2014 – Schmiedewerke Gröditz v. komissio

(Asia T-179/14)

(2014/C 142/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schmiedewerke Gröditz (Gröditz, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

- Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täytymisestä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen

- Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
- Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiassa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen

- Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.
-

Kanne 20.3.2014 – Schmiedag v. komissio

(Asia T-183/14)

(2014/C 142/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Schmiedag (Hagen, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan asiassa, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, tekemän päätöksen, jossa todetaan, että SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen menettelyn aloittamisesta on ilmoitettu, ja kehoitetaan huomautusten esittämiseen (EUVL 2014, C 37, s. 73)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, ettei vastaaja ole perustellut päätöstään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen menettely riittävästi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Aloittamispäätös ei sisällä erityistä aineellista arviointia, jonka tueksi olisi esitetty tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisedellytysten täyttymisestä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perussopimusten rikkomiseen
 - Kantaja väittää, että komission aloittamispäätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Se esittää tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin totesi jo asiassa C-379/98, PreussenElektra, 13.3.2001 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2099), ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annettu laki (jäljempänä EEG-laki) merkinnyt tukia. EEG-laki säilyi olennaisilta osin muuttumattomana. Varsinkin valtiontukia koskevan oikeudellisen arvioinnin kannalta merkitykselliset osat säilyivät muuttumattomina. Sama pätee kantajan mukaan vastaajan 22.5.2002 tekemään päätökseen (EUVL C 164, s. 5), jossa vastaaja totesi, ettei EEG-laki merkitse tukia.
 - Kantaja väittää myös, ettei EEG-lisämaksun alentaminen täytä SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä valtiontukiasiaa. Kantaja toteaa tältä osin erityisesti, ettei EEG-lisämaksun alentaminen merkitse etua, jota yritys ei voisi saada normaaleissa markkinaolosuhteissa, ettei sillä anneta valikoivaa etua, ettei se ole tukea, joka on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, eikä se johda kilpailun vääristymiseen eikä jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin vaarantumiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhteismarkkinoille soveltuvuuteen
 - Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että kyseessä on valtiontuki, tämä soveltuu kantajan näkemyksen mukaan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Kanne 21.3.2014 – Atlantic Multipower Germany v. SMHV – Nutrichem Diät + Pharma GmbH (NOxtreme)

(Asia T-186/14)

(2014/C 142/68)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 29.1.2014 asiassa R 764/2013-4 tekemän päätöksen
- kumoamaan mitättömyysosaston 12.4.2013 tekemän päätöksen (asia 6333C)
- velvoittamaan väliintulijan korvaamaan oikeuskäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki NOxtreme luokkiin 5, 29, 30 ja 32 kuuluvia tavaroita varten – rekisteröintihakemus nro 10 177 889

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: kansalliset ja yhteisön kuviomerkit, joihin sisältyy sananosa X-TREME, luokkiin 5, 29 ja 32 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohdan luettuna yhdessä 42 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa rikkominen
- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos v. SMHV – Henkel (AB terra Leaf)

(Asia T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 32, 2.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2014 – Jinko Solar ym. v. parlamentti ym.

(Asia T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 123, 27.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2014 – Triarii v. komissio**(Asia T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 304, 19.10.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.2.2014 – Fard ja Sarkandi v. neuvosto**(Asia T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.2.2014 – Hermann Trollius v. ECHA**(Asia T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 325, 9.11.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2014 – Stichting Sona ja Nao v. komissio**(Asia T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.3.2014 – CP v. parlamentti

(Asia F-8/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamies — Yksikönpäällikkö — Koeaika — Yksikönpäällikön tehtävissä toimimisen vahvistamatta jättäminen — Siirtäminen muihin kuin johtotehtäviin — Parlamentin sisäiset säännöt)

(2014/C 142/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: CP (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: O. Caisou-Rousseau ja V. Montebello-Demogeot)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota päätös, jolla kantajaa ei vahvistettu toimimaan tehtävissään yksikönpäällikkönä ja jolla hänet siirrettiin sisäasioiden pääosastolle

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan parlamentin 23.3.2012 tekemä päätös, jolla CP jätettiin vahvistamatta toimimaan tehtävissään yksikönpäällikkönä ja siirrettiin virkoineen unionin sisäasioiden pääosastolle, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan CP:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 108, 13.4.2013, s. 39.

Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 27.2.2014 – Walton v. komissio

(Asia F-32/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Eroraha — Irtisanoutuminen, joka on todettu Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiolla — Irtisanoutumispäivän määrittäminen — Oikeusvoima — Nimittävän viranomaisen päätökset, joista on tullut lopullisia, kun niihin ei ole haettu muutosta — Edeltävän hallinnollisen menettelyn noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 142/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Robert Walton (Oxford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja F. Moyse)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja A.-C. Simon)

Oikeudenkäynnin kohde

Sellaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla hylättiin vaatimus sellaisen maksamattoman määrän korvaamiseksi, joka komission olisi pitänyt maksaa kantajalle erorahana

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Robert Walton vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013, s. 58.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI